

Zpravodaj

obce BEDIHOŠŤ

Číslo 51

Duben 2020

Distribuoován zdarma

www.bedihost.eu

Informační občasník pro občany obce Bedihošť

Vážení spoluobčané,

z důvodu celosvětového výskytu onemocnění COVID-19 byl v polovině března letošního roku vládou České republiky vyhlášen nouzový stav a bylo nařízeno povinné nošení ochranných prostředků dýchacích cest na veřejnosti. Tímto bych chtěl poděkovat paní Zdeňce Florykové, panu Karlovi Bartoňovi a panu Toan Nguyen Van z Bedihoště a paní Lence Zapletalové z Kralic na Hané, kteří na moji výzvu obratem zareagovali a věnovali našim spoluobčanům šité roušky. Naše obec darovala také díky sponzorům materiál na výrobu šitých roušek pro dětské domovy v Prostějově a Plumlově.

Tímto se omlouvám všem rodičům, že v důsledku vládního nařízení muselo dojít i k uzavření dětského hřiště, a to především kvůli nemožnosti dezinfekce hracích prvků.

Ze silážní plochy pod výšovickým kopcem bylo firmou Eko-In-Obh (ekologická iniciativa oběhového hospodářství) zlikvidováno cca 2 000 tun odpadu. Tento odpad byl za dohledu České inspekce životního prostředí odvezen do energetického centra recyklace (ECR) bioodpadů v Rapotíně.

Jelikož při silných větrech dochází při pohybu větví ke zkratu elektrického vedení a následnému výpadku veřejného osvětlení, upozorňuji vlastníky pozemků, na kterých se dřeviny způsobující tento zkrat vyskytují, na dodržování podnikové normy energetiky pro rozvod elektrické energie PNE 33 3302. Tato norma nařizuje, že vzdálenost porostů (větví a kmenů) od živých částí vedení musí být taková, aby nedošlo k ohrožení provozu vedení. Při kontrole uvedených vzdáleností je třeba přiměřeně uvažovat s vychýlením porostů účinkem klimatických vlivů a prostor kolem vodičů rozšířit.

V levé části hřbitova byly z důvodu výstavby nového kolumbária vykáceny uschlé stromy. Vzhled kolumbária byl posouzen architektem a výstavba bude realizována během měsíce května.

Vzhledem k trvajícím nouzovým stavu a prakticky jistému poklesu ekonomiky je pravděpodobné, že se přestavba z bývalého kina na nové bytové jednotky pozastaví. Přesto výběrové řízení na zhotovitele projektu bude řádně dokončeno.

Krizový štáb Olomouckého kraje nařídil uzavřít veškeré sběrné dvory do odvolání. O opětovném otevření Vás budeme včas informovat.

PROSÍME OBČANY, ABY PLATBY POKUD MOŽNO PROVÁDĚLI BEZHOTOVOSTNĚ NA ÚČET OBCE, č. účtu: 156 510 808/0300, pro příjemce napište jméno a číslo domu

Jiří Zips
starosta obce

V tomto čísle najdete:

Slovo starosty	str. 1
Obecní úřad informuje Usnesení zastupitelstva	str. 2
Důležité kontakty	str. 5
Společenská kronika	str. 6
Z historie - Poblíž Bedihoště proběhla před 550. lety bitva	str. 7
Publikace - Pod svícnem tma	str. 8
Rozhovor - Jarmila Kopečná	str. 9
Základní škola a mateřská škola Bedihošť IX. Společenský večírek	str. 11
TJ Sokol Bedihošť SDH Bedihošť	str. 13
Český zahrádkářský spolek	str. 14
Bedihošť v ohni války	str. 16
Tříkrálová sbírka	str. 19
Team Bedihošť	str. 20
Malý míček v pohybu Jestřábí oko nad Bedi antukou	str. 21
Velikonoce	str. 24
Ten sbírá to a ten zas tohle... Věřili byste?	str. 26
Tříděný odpad	str. 27
Něco k zamyšlení	str. 28
Max Kašparů	str. 29
Obytná zóna	str. 31

KONTAKTNÍ ÚDAJE

Obecní úřad Bedihošť

Prostějovská 13

798 21 Bedihošť

Telefon: 582 368 528

Email: obecbedihost@volny.cz

Internetové stránky: www.bedihost.eu

Upozorňujeme občany na zvýšený poplatek za odpad na 500,- /os pro rok 2020.

Poplatky v roce 2020 za TKO a psy jsou ve výši (TKO 500,- Kč/os, pes 100,-Kč).
Všechny poplatky jsou splatné do 30. 6. 2020.

Poplatky je možné zaplatit hotově na obecním úřadě nebo převodem na níže uvedený účet.

Účet obce: 156510808/0300

Obecní úřad je pro veřejnost otevřen ve dnech:

Pondělí 8.00 - 12.00 13.00 - 17.00 hod.

Úterý 8.00 - 12.00 13.00 - 15.00 hod.

Středa 8.00 - 12.00 13.00 - 17.00 hod.

Čtvrtek 8.00 - 12.00 13.00 - 15.00 hod.

Pátek vnitřní záležitosti úřadu

Oznamujeme občanům, že dle nařízení vlády bude Obecní úřad v Bedihošti otevřen pouze v pondělí a ve středu od 13–16 hodin a to do odvolání. Prosíme občany, aby úřad navštívili jen v nutných případech. Z důvodu vyhlášení nouzového stavu vládou ČR, žádáme občany, aby veškeré platby (např. poplatek za komunální odpad, ze psů apod.) neplatili na obecním úřadě osobně. Veškeré platby provádějte bezhotovostně na účet obce, č. účtu 156510808/0300 nebo odložte na pozdější dobu.

BIO odpad

Nádoba je určena

pro zbytky potravin rostlinného původu, jako jsou zbytky zeleniny a ovoce (jádřince, listy a nať ze zeleniny, okrajky z brambor, mrkve, jablek a citrusových plodů apod.), čajový odpad a čajové sáčky, kávová sedlina či skořápky z vajíček.

Dále slouží pro odpady rostlinného původu jako je posekaná tráva, listí, zbytky rostlin, plevel, květiny, (vše nakrátko nastříhané či naštěpkované), piliny, sláma, staré seno v neposlední řadě spadané ovoce, které je vhodné prokládat trávou či ořezem z keřů

Do nádoby nepatří nerosty (kameny), pařezy, komunální odpad, tekuté zbytky jídel, oleje, živočišné zbytky (mléčné výrobky, maso, kůže, vnitřnosti, kosti), uhynulá zvířata, exkrementy zvířat, biologicky nerozložitelné a ostatní odpady (např. plasty, sklo, textil, kovy, papír, nebezpečné odpady).

Pokud budou v nádobě předměty, které do ní nepatří, nebude vyvezena!

Usnesení zastupitelstva

Přehled přijatých usnesení z 8. zasedání Zastupitelstva obce Bedihošť,
konaného dne 4. 12. 2019 v 17:00 hodin na obecním úřadě

U1/8/2019:

Zastupitelstvo schvaluje program zasedání s rozšířením o body „Schválení OZV o nočním klidu“ a OZV o místním poplatku za provoz a systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálního odpadu.

U2/8/2019:

Zastupitelstvo schvaluje návrhovou komisi ve složení Ing. Luděk Smýkal, Luděk Přikryl.

U3/8/2019:

Zastupitelstvo schvaluje ověřovatele zápisu ve složení Jaromír Přecechtěl, Martin Pospíšil.

U4/8/2019:

Zastupitelstvo schvaluje rozpočet obce Bedihošť na rok 2020 a střednědobý výhled rozpočtu obce.

U5/8/2019:

Zastupitelstvo schvaluje rozpočet Základní školy a mateřské školy Bedihošť na rok 2020.

U6/8/2019:

Zastupitelstvo schvaluje rozpočtové opatření č. 12/2019.

U7/8/2019:

Zastupitelstvo schvaluje „Metodický pokyn starosty obce k provedení inventarizace majetku, závazků a plán inventur za rok 2019“.

U8/8/2019:

Zastupitelstvo schvaluje uzavření „Smlouvy č. S 928 /2019 o provádění servisních prací pro obec Bedihošť“ s firmou Pavel Kuběja – EMPEMONT.

U9/8/2019:

Zastupitelstvo schvaluje poskytnutí finančního příspěvku formou darovací smlouvy na rok 2020 ve výši 20.000,- Kč TJ Sokol Bedihošť, který bude použit pouze na činnost dětí. Na konci roku 2020 bude zastupitelům předloženo vyúčtování tohoto příspěvku.

U10/8/2019:

Zastupitelstvo schvaluje uzavření smlouvy o zřízení věcného břemene č. PV-014330056631/001.

U11/8/2019:

Zastupitelstvo schvaluje smlouvu o zřízení věcného břemene č PV-014330057156/001.

U13/8/2019:

Zastupitelstvo schvaluje poskytnutí příspěvku ve výši 30.000,- Kč na pořízení domovní podtlakové šachty na základě žádostí č.j. OUBed/627/2019, OUBed/628/2019, OUBed/603/2019.

U14/8/2019:

Zastupitelstvo schvaluje „Obecně závaznou vyhlášku č. 1 o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálního odpadu“ a zvyšuje sazbu poplatku na 500,- Kč/ osobu.

U15/8/2019:

Zastupitelstvo schvaluje „Obecně závaznou vyhlášku č. 2 o nočním klidu“

U16/8/2019:

Zastupitelstvo schvaluje poskytnutí finančního příspěvku formou darovací smlouvy na rok 2020 ve výši 20.000,- Kč Sboru dobrovolných hasičů Bedihošť, který bude použit pouze na činnost družstva mladých hasičů. Na konci roku 2020 bude zastupitelům předloženo vyúčtování tohoto příspěvku.

U17/8/2019:

Zastupitelstvo schvaluje výši poplatku za jedno hlášení rozhlasem na 61,- Kč včetně DPH. Platba se netýká místních složek.

**Přehled přijatých usnesení z 9. zasedání Zastupitelstva obce Bedihošť,
konaného dne 22. 1. 2020 v 17:00 hodin na obecním úřadě**

U1/9/2020:

Zastupitelstvo schvaluje program zasedání.

U2/9/2020:

Zastupitelstvo schvaluje návrhovou komisi ve složení Ing. Vojtěch Kuchař, Luděk Příkryl.

U3/9/2020:

Zastupitelstvo schvaluje ověřovatele zápisu ve složení Jaromír Přecechtěl, Vladimíra Navrátilová.

U4/9/2020:

Zastupitelstvo schvaluje rozpočtové opatření č. 1/2020.

U5/9/2020:

Zastupitelstvo schvaluje obecně závaznou vyhlášku č. 1/2020, kterou se zrušuje obecně závazná vyhláška č. 2/2019.

U6/9/2020:

Zastupitelstvo schvaluje poskytnutí příspěvku ve výši 30.000,- Kč na pořízení domovní podtlakové šachty na základě žádostí č.j. OUBed/655/2019.

U7/9/2020:

Zastupitelstvo schvaluje přijetí dotace z Ministerstva pro místní rozvoj na vybudování bytů z bývalého kina.

U8/9/2020:

Zastupitelstvo schvaluje podání žádosti o dotaci z Olomouckého kraje pro SDH Bedihošť.

U10/9/2020:

Zastupitelstvo pověřuje starostu zajištěním a předložením návrhů firem vhodného způsobu opravy fasády domu č.p.183, a to na příštím zasedání.

U11/9/2020:

Zastupitelstvo schvaluje vyhlášení výběrového řízení na firmu, která provede výběrové řízení na vybudování bytů z bývalého kina.

U12/9/2020:

Zastupitelstvo schvaluje smlouvu o zřízení věcného břemene č PV-014330058079/001.

U13/9/2020:

Zastupitelstvo schvaluje kladný hospodářský výsledek školy za rok 2019 a převedení celé částky 27 299,05 Kč do rezervního fondu.

U14/9/2020:

Zastupitelstvo schvaluje uzavření „Darovací smlouvy“ se Základní školou Zdeny Kaprálové a Mateřskou školou Vrbátky, p.o..

U15/9/2020:

Zastupitelstvo schvaluje podání žádosti o dotaci z MAS PV pro hasiče na pořízení vysílaček do auta i kapesních vysílaček.

**Přehled přijatých usnesení z 10. zasedání Zastupitelstva obce Bedihošť,
konaného dne 19. 2. 2020 v 17:00 hodin na obecním úřadě**

U1/10/2020:

Zastupitelstvo schvaluje program zasedání.

U2/10/2020:

Zastupitelstvo schvaluje návrhovou komisi ve složení: Ing. Vojtěch Kuchař, Luděk Příkryl.

U3/10/2020:

Zastupitelstvo schvaluje ověřovatele zápisu ve složení: Jaromír Přecechtěl, Martin Pospíšil.

U4/10/2020:

Zastupitelstvo schvaluje rozpočtové opatření č. 2/2020

U5/10/2020:

Zastupitelstvo schvaluje zateplení bytového domu Prostějovská 183

U6/10/2020:

Zastupitelstvo schvaluje firmu na výběrové řízení na přestavbu kina na byty.

U7/10/2020:

Zastupitelstvo schvaluje rozšíření kolumbária na hřbitově.

U8/10/2020:

Zastupitelstvo schvaluje poskytnutí příspěvku ve výši 30 000Kč na pořízení DPŠ na základě podané žádosti č.j. OUBed. 77/2020

Obecní poplatky

Komunální odpad	
500 Kč za osobu a rok	fyzická osoba s trvalým pobytem na území obce a fyzická osoba, která je majitelem stavby k rekreaci
Splatnost	v jedné splátce vždy do 30. 6. t.r.
Osvobození	<ul style="list-style-type: none"> poplatník pobývajícím mimo ČR déle než 6 měsíců - musí prokázat poplatník dlouhodobě nemocný umístěný v ústavech, zdravotnických a léčebných zařízeních, déle než 6 měsíců

Místní poplatek ze psů	
100 Kč za prvního psa	Standardní poplatek dle Obecně závazné vyhlášky obce Bedihošť č. 2/2014 o místním poplatku ze psů
100 Kč za druhého a každého dalšího psa	
Splatnost do	30. 6. t.r.
Osvobození	Od poplatku ze psů je osvobozen držitel psa, kterým je osoba nevidomá, bezmocná a osoba s těžkým zdravotním postižením, která je držitelem průkazu ZTP/P podle zvláštního právního předpisu, osoba provádějící výcvik psů určených k doprovodu těchto osob, osoba provozující útulek zřízený obcí pro ztracené nebo opuštěné psy nebo osoba, které stanoví povinnost držení a používání psa zvláštní právní předpis.

- Poplatek ze psů platí držitel psa. Držitelem je fyzická nebo právnická osoba, která má trvalý pobyt nebo sídlo na území obce Bedihošť.
- Poplatek se platí ze psů starších 3 měsíců.
- Držitel psa je povinen ohlásit správci poplatku vznik své poplatkové povinnosti do 15 dnů ode dne jejího vzniku. Stejným způsobem je povinen oznámit také zánik své poplatkové povinnosti.
- Včas nezaplacené nebo neodvedené poplatky nebo část těchto poplatků může obecní úřad zvýšit až na trojnásobek; toto zvýšení je příslušenstvím poplatku

Cena vodného a stočného na rok 2020

Cena vody zahrnuje vodné - tedy veškeré náklady spojené s výrobou a distribucí pitné vody a stočné, náklady spojené s odváděním a čištěním odpadních vod. Významnou položkou jsou také prostředky na nákup surové vody a náklady na obnovu a rozvoj sítí. To umožňuje udržovat kvalitní síť vodovodů a kanalizací, zdrojů, úpraven a čistíren a dalších technologií v dobrém a dlouhodobě provozuschopném stavu, který je zárukou zásobování obyvatel pitnou vodou.

Kalkulace ceny vody byla provedena podle platných předpisů pro věcně usměrňované ceny. (Cenový výměr MF ČR) a bude jednotná jak pro domácnosti, tak i ostatní odběratele.

Cena vodného a stočného platná od 1. ledna 2020

Ceny pro Prostějovsko	Kč/m ³ bez DPH	Kč/m ³ s DPH 15%
vodné	40,75	46,86
stočné	40,62	46,71
celkem	81,37	93,57

Informace a ceny převzaty z www.smv.cz

Důležitá telefonní čísla a kontakty

Jednotné evropské číslo tísňového volání	112
Hasiči	150
Záchranná služba	155
Policie ČR	158

Havarijní služba

Voda, kanalizace: Moravská vodárenská a.s.	840 668 668
Plyn	1239
Elektřina: E.ON, s.r.o.	800 22 55 77
O2: Ohlašovna poruch telefonních stanic	800 184 084

Obecní úřad Bedihošť

Tel.: 582 368 528, e-mail: obecbedihost@volny.cz
www.bedihost.eu

Úřední doba:

Pondělí 8:00 - 12:00 13:00 - 17:00 hod. úřední den pro veřejnost
 Středa 8:00 - 12:00 13:00 - 17:00 hod. úřední den pro veřejnost
 Prosíme občany o dodržování návštěv pouze v úřední dny.
 V pátek se nevybírají poplatky, nájmy a neověřují podpisy.

Obecní knihovna a informační centrum:

Provozní doba: Pondělí 15:00 - 18:00 hod. - lichý týden
 Úterý 15:00 - 18:00 hod. - sudý týden

Sběrný dvůr

Provozní doba: Středa a sobota 17:00 - 17:30 hod.

Základní škola

Víceúčelové hřiště a tělocvična při ZŠ
 Tel.: 582 368 525, e-mail: zsbed@pvskoly.cz

Mateřská školka

Tel.: 722 730 447, e-mail: skolkabedihost@centrum.cz
 Provozní doba: Po - Pá: 6:45 - 16:15 hod.

Pošta Bedihošť

Tel.: 954 279 821
 Provozní doba:
 Pondělí, úterý, čtvrtek, pátek : 08:00 - 10:00, 13:00 - 16:00 hod.
 Středa: 08:00 - 10:00, 14:00 - 17:00 hod.

Zdravotnictví

MUDr. Petr Stavěl – praktický lékař

Telefon ordinace: 773 344 499
 Ordinační hodiny:
 Pondělí, středa, pátek : 7:30 - 12:00 hod.
 Úterý : 13:00 - 18:00 hod.
 Čtvrtek : 14:00 - 17:00 hod.

MUDr. Sylva Richterová – zubní lékař

Tel.: 582 368 475
 Ordinační hodiny:
 Pondělí, středa: 7:30 - 14:30 hod.
 Úterý, čtvrtek: 7:30 - 15:45 hod.
 Pátek: 7:30 - 13:00 hod.

MUDr. Olga Štěpánková – odborný dětský lékař

Tel.: 582 369 071, Prostějov 582 315 267
 Nová ordinační doba platná od 1.6.2018
 Ordinační hodiny Bedihošť:
 Pondělí, středa : 12:30 - 14:00 hod.

LÉKAŘSKÁ SLUŽBA PRVNÍ POMOCI (pohotovost)

Mathonova ul.291, Prostějov (nová nemocnice)
 Tel.: 582 315 550
 Ordinační hodiny:
 Všední dny 16.00 - 22.00 hod.
 So, Ne, Svátky 8.00 - 22.00 hod.
 LSPP v nemocnici nezajišťuje výjezdovou lékařskou pohotovostní službu!

Společenská kronika - jubilea

V první polovině letošního roku oslavili nebo oslaví svá významná životní jubilea naši spoluobčané, kterým tímto co nejupřímněji blahopřejeme.

Jarmila Popelková

Leden:	pí Idesová Eva	75 let	Květen:	pí Šmídová Milada	70 let
	pí Milarová Olga	70 let		p. Holík František	75 let
	pí Šebáková Anežka	70 let			
	p. Tesař Jan	80 let	Červen:	p. Spáčil Vojtěch	70 let
	p. Dalecký Kamil	85 let		p. Malaga Antonín	75 let
	pí Kopečná Jarmila	96 let		p. Smrček Zdeněk	70 let
Únor:	Redlichová Jarmila	92 let	Červenec:	pí Lasáková Marie	75 let
				pí Hekelová Eva	70 let
Březen:	pí Hrbatová Olga	85 let		pí Pospíšilová Anna	70 let
	p. Hlavatý Josef	90 let		p. Dostál Evžen	75 let
				p. Doleček Zdeněk	70 let
Duben:	p. Komárek Zdeněk	75 let		p. Janoušek Zdeněk	70 let
	p. Švec Radovan	70 let			
	pí Jurová Helena	80 let			
	pí Hrabalová Věra	75 let			
	pí Vymazalová Miroslava	75 let			

Ještě jednou všem jubilantům srdečně blahopřejeme!

Společenská kronika - zesnulí

S velkou úctou a zármutkem vzpomínáme na naše spoluobčany, kteří navždy opustili naše řady a zanechali tichou vzpomínku.

pí Židlíková Vojtěška

pí Šťastná Božena

p. Petřík Vladimír

Čest jejich památce!

Jarmila Popelková

Z historie - Poblíž Bedihoště proběhla před 550 lety menší bitva

Dne 23. 12. 1466 papež Pavel II. prohlásil českého krále Jiřího z Poděbrad jako kacíře sesazeného z trůnu a proti Čechám vyhlásil křížovou výpravu. Proti Jiřímu z Poděbrad se postavila část domácí katolické šlechty (Zelenohorská jednota) a křižáci z okolních zemí. V březnu 1468 se do boje zapojil uherský král Matyáš Korvín, který jako vykonavatel papežské klatby vpadl se svými vojsky na Moravu.

Během česko-uherských válek (tzv. druhá válka husitská) vedených v 60. a 70. letech 15. století se jeden ze střetů odehrál nedaleko naší obce. Dne 12. 7. 2020 uběhne již 550 let od této události.

Menší část českého vojska pod vedením Václava Vlčka z Čenova se po přesunu od Hodonína vydala dne 12. 7. 1470 na pochod z Tovačova přes Kralice na Hané k Prostějovu, poněvadž se chtěla spojit s jádrem českého vojska, v jehož čele byl český král Jiří z Poděbrad. Matyáš Korvín si uvědomoval početní převahu, proto se rozhodl využít momentu překvapení a zaútočit na osamocené Vlčkovy oddíly, které byly navíc roztažené v dlouhé koloně. Uherské vojsko po nočním urychleném přesunu od Kounic dorazilo k říčce Valové, která od sebe oddělovala obě vojska. Přírodní překážka umožnila zaskočeným Čechům získat potřebný čas k ústupu. Poté, co se Uhrům podařilo překročit na vhodném místě tok, stačili dosáhnout a rozbít část zadního voje, jenž kryl ústup českého vojska. Matyáš Korvín dále Čechy nepronásledoval, ale obrátil své vojsko k Brnu, poněvadž obdržel zprávu o pohybu Jiřího z Poděbrad tímto směrem. K přímému střetu nepřátelých stran došlo v západní části přerovského regionu (rozuměj okresu), konkrétně u Tovačova. Tolik uvedli ve své práci archeologové Petr Žákovský a Zdeněk Schenk, kteří dodali, že archeologové našli na katastru Tovačova řadu militarií z druhé poloviny 15. století. Pozůstatky zbraní pochází zřejmě ze zmíněného střetu. Jedná se o torza dýky a tesáku, hroty kopí a jejich torza, hroty šípů, torzo hlavně hákovnice (palná zbraň), ostruhy.

Vojenský střet popsal i historik František Palacký (1798–1876) ve svém stěžejním díle Dějiny národu českého v Čechách a v Moravě. Uherská jízda vedená samotným Korvínem (asi 6000 jezdců) pronásledovala české vojsko, vedené hejtmanem Václavem Vlčkem z Čenova. Češi, kteří táhli vstříc hlavním silám krále Jiřího, byli v devět hodin ráno nedaleko Kralic velmi překvapeni nepřátelským útokem. Před katastrofou je zachránila rozvodněná řeka, překážka nenadálého útoku. Většina vojáků spořádaně ustoupila zpět do Tovačova, jenž byl v držení Ctibora Tovačovského z Cimburka.

Maďarům napospas zůstalo podle Palackého 10 vozů, 13 kopiníků a okolo 150 pěších drábů. Sám dodal, že jiné dobové zprávy (uherské provenience) uvádí mnohem větší počet zajatých, až 200 zabitých Čechů a stovky ukořistěných vozů. Matyáš Korvín po jednom dni stráveném v Kralicích na Hané odtáhl k Brnu. Střetnutí považoval za své vítězství, proto ho nechal oslavovat zvóněním zvonů a v kostelech hlučným zpěvem *Te Deum laudamus* (Tebe bože chválíme).

Rozvodněný tok v blízkosti Kralic na Hané Palacký nejmenuje, ale v úvahu připadá pouze říčka Valová, tekoucí mezi Kralicemi a obcí Bedihoště. Podle popisu události lze vydedukovat, že uherská jízda zaútočila právě směrem od Bedihoště. Podle výše uvedených archeologických vykopávek došlo k většině bojů mezi uherskými a českými vojáky „až“ v dnešním katastru města Tovačov, nikoliv mezi Kralicemi a Bedihoštěm, jak se někdy uvádí.

O případném řádném uherských vojáků v Bedihošti se nedochovaly žádné zprávy. Ladislav Vavrouch však uvedl, že vesničané si asi užili své, poněvadž v Matyášově jízdě sloužili divocí Rácové (Srbové), kteří dostávali po jednom dukátu za každou uřezanou nepřátelskou hlavu.

Po smrti Jiřího z Poděbrad (22. 3. 1471) byl českým králem v květnu 1471 zvolen Vladislav Jagellonský, přičemž Matyáš Korvín tento akt neakceptoval. Uklidnění přineslo vyhlášení smlouvy o příměří mezi Matyášem a Vladislavem na konci roku 1478 v Olomouci, následně potvrzené Olomouckou smlouvou ze dne 21. 7. 1479. Oba panovníci směli používat titul český král. Matyáš Korvín vládl na Moravě, ve Slezsku a Horní i Dolní Lužici, zatímco Vladislav Jagellonský vládl „jen“ Čechám. Po smrti Matyáše Korvína (1490) se Vladislav na základě dohod ujal vlády i nad Moravou, Slezskem a Lužicemi.

Na závěr lze uvést ještě perličku, jež souvisí s bitvou ze dne 12. 7. 1470. Existuje pověst, že mezi bílým a černým městečkem proběhnu tři významná vojenská střetnutí, jejichž výsledek ve svých důsledcích rozhodujícím způsobem ovlivní budoucnost českého národa. Vzhledem k tomu, že se Kralicím na Hané říkalo bílé městečko a Pivínu černé městečko, přivlastnili si pověst místní obyvatelé. Nebudu rozvádět různé teorie, proč se Kralicím a Pivínu takto říkalo (zejména v případě Pivína existuje řada vysvětlení, proč získal přívlastek „černé městečko“). Nicméně zhruba v prostoru mezi těmito lokalitami skutečně došlo ke třem bitvám. První bylo podrobně zmíněné vojenské střetnutí ze dne 12. 7. 1470, následovaly boje mezi pruskými a rakouskými vojsky u Tovačova dne 15. 7. 1866 a závěrečné boje druhé světové války v prostoru mezi Kojetínem, Tovačovem a Prostějovem (30. 4. – 8. 5. 1945).

Nicméně ani v jednom případě se nejednalo o bitvu, která by výrazně ovlivnila budoucnost našeho národa. V prvním případě šlo o ústupový boj, v dalších dvou o závěrečná vojenská střetnutí v době, kdy bylo o výsledcích konfliktů, tj. prusko-rakouské války v roce 1866 a druhé světové války v Evropě, prakticky rozhodnuto (pozn. P. Jiráka).

Použitá literatura

JIRÁK, Petr: *Kralice na Hané a dramatické události z 15. století*. Právo, příloha Střední a východní Morava, roč. 24, č. 285, 6. 12. 2014, s. 13.

Kralice na Hané v obrazech. Kralice na Hané 2010, s. 6, 11.

MOŠ, Pavel: *Po bitvě u Kralic vyzváněly zvony až v Uhrách*. Prostějovský deník, 24. 6. 2009. Přístupné z: https://prostejovsky.denik.cz/publicistika_prostejov/po-bitve-u-kralic-vyzvanely-zvony-az-v-uhrach.html
PALACKÝ, František: *Dějiny národu českého v Čechách a v Moravě*. Díl IV (1439–1471). Praha 1905, s. 586–587.
VAVROUCH, Ladislav: *Bedihošť – obraz obce a života obyvatel v průběhu staletí*. Kostelec na Hané 1998, s. 22.
ŽÁKOVSKÝ, Petr – SCHENK, Zdeněk: *Středověké a raně novověké zbraně Přerovska*. Zbraně a zbroj od kolapsu Velké Moravy do konce třicetileté války. Přerov – Brno 2017, s. 15–16.

Mgr. Petr Jirák

Informace o nedávno vydané publikaci k partyzánskému odboji

V únoru 2020 oficiálně vyšla moje publikace *Pod svícnem tma – Historie partyzánské skupiny z Velké Bystřice*. Kniha, vydaná nakladatelstvím Svět křídel Cheb v nákladu 600 výtisků, pojednává o odbojové organizaci, jež nejpozději na jaře 1944 přešla na partyzánský způsob odbojové činnosti. Organizace měla centrum ve Velké Bystřici a nedalekých Bukovanech, tj. v sousedství tzv. sudetských území s převážně německým obyvatelstvem. Skupina vyvíjela činnost na pomezí tzv. protektorátu Čechy a Morava s tzv. říšskou župou Sudety, proto jsem jako titulní název zvolil známé rčení „pod svícnem tma.“

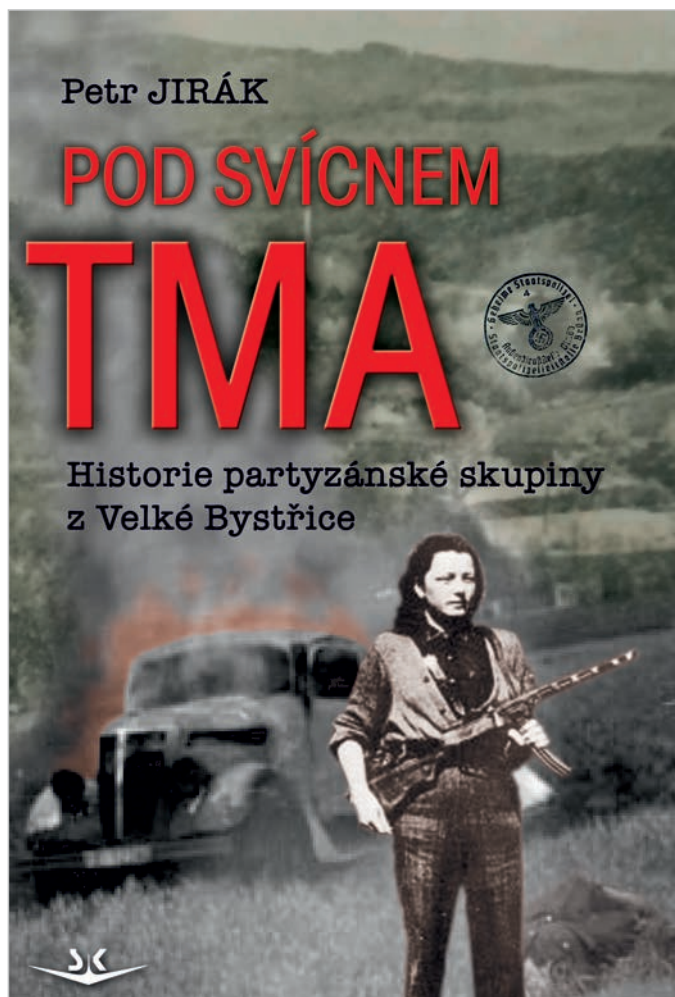
V publikaci se věnuji celému období existence odbojové a poté partyzánské skupiny. Převážně mladí vlastenci (studenti a dělníci) začali propagandistickou činností, mj. psali protinacistická hesla na domy, připomínali výročí úmrtí T. G. Masaryka. Později se soustředili na shromažďování zbraní, munice a výbušnin, tajný výcvik ve střelbě apod. V roce 1942 začali první členové skupiny žít v ilegalitě, poněvadž utekli z nuceného pracovního nasazení. Na podzim 1943 odbojáři zřejmě přikročili k ničení německých zbraní a vozidel v nákladních vlacích. Od března 1944 následovala partyzánská činnost: vybudování bunkru na německém území (!), neúspěšná diverzní akce ve smilovském železničním tunelu, zatčení části skupiny ve Velké Bystřici, přestřelka několika členů s českými četníky ve Valašském Meziříčí, dramatické zážitky tří partyzánů na Přerovsku (jeden z nich byl 10. 5. 1944 chycen ve Věrovanech a dalšího dne popraven v Poličné), postřelení gestapáka u Bukovan v polovině srpna 1944, navázání kontaktů s partyzány z Oznice, souvislá zásobovací a diverzní činnost na přelomu let 1944 a 1945 (na Olomoucku a Přerovsku), likvidace jádra skupiny ve Velké Bystřici (22. 2. 1945), tragická úmrtí dvou partyzánů-milenců ve vazbě olomouckého gestapa, boj zbylých členů skupiny mezi partyzány na Valašsku.

Součástí publikace jsou přílohy a dodatky, mj. se jedná o srovnání činnosti skupiny s činností dvou obdobných skupin (z Plzeňska a Ostravska), medailóny osob, které negativním způsobem zasáhly do historie skupiny (z větší části příslušníci olomouckého gestapa), soupis padlých a umučených členů a pomocníků skupiny. Knihu provází poměrně bohatá obrazová příloha (fotografie, pohlednice, faksimile archiválií, mapky).

V publikaci jsem zúročil své znalosti v dané tématice. O protinacistický odboj na území tzv. protektorátu Čechy a Morava se intenzivně zajímám již déle než deset let. Partyzánská skupina z Velké Bystřice (po válce kvůli nedokonalým prověrkám uznána jen jako dílčí část jakéhosi „partyzánského slepence“ s názvem „Nikolajčik-Typner-Sever“) patří k fenoménům, jež mě nejvíce zaujaly. Vzhledem k tomu, že o této skupině nebylo zdaleka vše napsáno (přes existenci řady dílčích studií a článků), jsem se rozhodl k napsání knižní publikace.

Text knihy vychází z pečlivého studia archiválií z řady archivů (např. Vojenský historický archiv v Praze, Moravský zemský archiv v Brně, Státní okresní archiv Olomouc, Státní okresní archiv Přerov), využity byly rovněž různé faktografické knihy, odborné studie a články, v neposlední řadě i nedávno publikované vzpomínky člena skupiny Josefa Jedličky (ročník 1923), který stále žije. Publikace popisuje události kritickým pohledem a v souvislostech, takže se z ní čtenář dozví něco rovněž o odbojářích a partyzánech z jiných skupin. Publikace líčí odbojáře, partyzány a jejich pomocníky nepoliticky - především jako statečné vlastence, kteří neváhali položit životy na oltář vlasti.

Pokud by si chtěl knihu někdo ze čtenářů zpravodaje pořídit, dá se sehnat za necelých 300 korun.

Mgr. Petr Jirák

Bylo pro mne velkou ctí, že jsem mohl spolu se zástupkyněmi Sboru pro občanské záležitosti v Bedihošti navštívit paní Jarmilu Kopečnou při příležitosti jejích 96. narozenin. Myslím, že se moc nemýlím, když řeknu že se jedná o nejstarší občanku v Bedihošti. Sice jak mi sama říkala, není nejstarší, že nejstarším občanem je jeden muž, ale ten se sem přistěhoval až daleko později ke svým příbuzným, takže náš spoluobčan je jak se někdy říká – nic ve zlém, bedihoštská „náplava“. Paní Kopečná je ještě v jedné „disciplíně“ rekordmankou a sice, od svého narození bývá celý dlouhý život ve svém domě v Jiráskově ulici – dříve ve Stromovce.

Požádal jsem jí o malý rozhovor vzpomínek vztahující se k historii naší obce. Přiznám se, že se trochu inspirovala rozhovorem s panem Hauškou, který jsme otiskli v minulém čísle našeho zpravodaje.

Já osobně si vzpomínám co by mladý hoch ještě na Vaše rodiče. Jak se sem do Bedihoště – resp. tehdy ještě do Václavovic dostali?

Můj tatínek Josef Kadlec byl vyučený zedník a v období cukrovarské kampaně pracoval ve zdejší cukrovaru jako dozorce. Vzpomínám si, že jsem tam za ním chodila, nosila mu obědy. Tehdy bylo podle mých vzpomínek i v době kampaně všude čisto a upravené prostředí. Maminka v době cukrovarské kampaně pracovala rovněž v cukrovaru, kde v tzv. „pytlárně“ zašívala a opravovala jutové pytle do kterých se sypal vyrobený cukr. Jinak pracovala jako služebná u tehdejšího ředitele cukrovaru p. Maxery. Po p. Maxerovi potom nastoupil do funkce ředitele cukrovaru p. Neumann, s jehož dcerou jsem chodila do školy. Občas jsem jí chodívala navštívit, takže si dobře pamatuji na pěkně udržované okolí cukrovaru, zejména okolí vilky kde bydleli. Cukrovarský rybníček tehdy nebyl ještě volně přístupný – až v pozdějších letech.

Vzpomínáte si na historii Vašeho rodného domu, který zůstal Vaším bydlištěm vlastně po celý dlouhý život?

Tatínek pocházel z Čehovic. Jeho rodiče měli menší hospodářství, ostatně jak tomu bylo tehdy velice často. Rodiny dbaly na to, aby byla možnost dostatečného samozásobení potravinami a krmením pro dobytek. Když se rodiče rozhodli pro společný život, přemýšleli o novém bydlišti. Napadlo je tehdy tuším v r. 1914 postavit si rodinný dům v ulici Stromovka - v dnešní Jiráskově ulici v Bedihošti. Název Stromovka tehdy nesla ulice název podle toho, že před každým domem rostly dva ovocné stromy. Nejčastěji to byly hrušky – různých druhů s různým časem dozrávání, třešně, ořechy. Na naší straně ulice v době výstavby našeho domu tehdy ještě žádný dům nestál. Stařenka – resp. maminka mého tatínka trvala na tom, že dům musí být větší, tedy s vjezdem, tak aby se dalo s vozem projet do dvora, kde se musela vybudovat také stáj pro krávu, kozy a domácí dobytek. Do vínku dostali pro začátek i nějaké malé polnosti na katastru Čehovic. Bohužel se polnosti před II. světovou válkou prodaly, aby mohl můj bratr studovat Vysoké učení technické v Brně, kde studoval spolu s panem Hrachovinou z Bedihoště. Jenže v průběhu války se vysoké školy zavřely a bratr už potom ke studiu nenastoupil a tak nebyla ani vysoká škola, ani polnosti...

Pokud si z mládí vzpomínám, byli jste čtyři sourozenci – měla jste ještě tři bratry.

Dobře vzpomínáš... Byli to bratři Josef, Jan, Mojmír a já. Josef zůstal věrný Bedihošti – Václavovicím až do své smrti. Jan se oženil a bydlel v Prostějově, zatímco Mojmír bydlel se svojí rodinou v našem rodném domě. Mnozí pamětníci si na Mojmíra snad ještě vzpomenou – byl náruživým čtenářem a tak dlouhá léta vedl vzorně a obětavě naši obecní knihovnu. Jan byl technicky nesmírně schopný, dokonce se spolu s Františkem Hanusíkem pokoušeli sestrojít letadlo. Vzpomínám, že křídla k letadlu měli uloženy u nás v průjezdu. Mě zvyklé na pořádek v domě to dost vadilo. Ostatně Jan měl k tomu blízko, neboť pracoval dlouhá léta na prostějovském letišti. Tak se tehdy mladí lidé bavili....

V minulém rozhovoru s panem Hauškou se pan Hauška zmínil o kulturním životě v naší obci. Jaké máte Vy vzpomínky na tuto oblast?

Ráda vzpomínám na místní divadelní ochotnický soubor. Divadlo tehdy režíroval pan Petr Chromý – otec legendárního fotbalového

i házenkářského brankáře Jaroslava (Petra – říkalo se mu tak podle jeho otce). Bydlel přímo naproti našemu domu. V divadelním souboru velice dobře působil i můj bratr Josef a jeho žena Blanka. Nezapomenutelnou v jejich podání se pro mne stala opereta Perly panny Serafínky. Vzhledem k tomu, že pan Chromý byl nejen dobrým režisérem, ale i dobrým muzikantem, konkrétně výborný harmonikář, dal dohromady malý hudební soubor, kde kromě pana Chromého hrál pan Bohuš Kypěna - výborný houslista z naší ulice, můj otec hrál na trumpetu a tak kromě divadla vyhrávali v ulici před domem p. Chromého k potěšení všech obyvatel a nejen ze Stromovky. Nemůžu také zapomenout na výborného komika pana Oskara Kypěnu – bratr Bohuše, Jiřinu Lackovou a snad bych vzpomněla ještě na další. Kino se v Bedihošti ještě nehrálo a tak jsme chodili na filmová představení do kina v Kralicích n. H.

Jaké vzpomínky máte Vy například na obchodní síť u nás, či na v dnešní terminologii místní „podnikatele“?

Vzpomínám na pana Viktora Klimenta, který bydlel v domě tuším v blízkosti Bébarovy cukrárny, který měl za dnešní Prostějovskou ulicí pole, kde pěstoval a šlechtil růže. Zejména o prázdninách jsem chodila k němu na brigádu, kde jsme očkovali růže. Do tohoto oboru také patřil o něco později pan Švaříček, který kromě pěstování růží také pěstoval zeleninu a drobní pěstitelé nejen z Bedihoště, ale i širokého okolí si jezdili ke Švaříčkům zejména na jaře zakoupit přísadu zeleniny. Podobně se tomuto oboru věnoval někdejší učitel pan Svačina. No a aby toho nebylo málo, nesmím zapomenout ještě na pana Františka Hanusíka, rovněž místního rodáka, který měl velkou zahradu naproti svého domu v Prostějovské ulici a zahradami vlastně sousedil se svým „konkurentem“ panem Prokopem Švaříčkem.

Jako žena – vzpomínáte si i na sportovní život v obci?

V období II. světové války i po ní se v Bedihošti hrála výborná házená, která proslavila Bedihošť snad v celé republice, neboť se hrála skutečně na republikové úrovni. Řada bedihoštských hráčů hrála později v pražských klubech nebo se stali dokonce trenéry prvoligových mužstev. Vzpomenu si aspoň na jména Honza Foret, Miloš Novák, Petr Chromý, Kulhánek, Vojta Sanetrník, Laďa Vavrouch, Franta Zmeškal, později pak Jirka Přemyslovský, bratři Pospíšilové, Květoš Rozehnal atd... Hlavní osobou házenkářského oddílu byl pan Joža Hacura, který provozoval v Bedihošti obchod se sportovním zbožím a současně měl brašnářsko-sedlářskou dílnu. Oddíl organizačně vedl a současně byl i „sponzorem“ celého oddílu. Ale abych nemluvila jen o mužích, byl tu i výborný ženský oddíl házené. Hrál se často večer za umělého osvětlení za hojně účasti diváků nejen z Bedihoště, ale i z Prostějova a okolí. Zajížděly sem i renomované kluby z České republiky. Chodívali jsme také pravidelně dvakrát v týdnu cvičit do Sokola, nebo DTJ. Konaly se zde veřejná cvičení na stadionu u sokolovny, „secvičné“ na sokolské slety. Vzpomínám si, že po válce jsme jeli do Prahy na sokolský slet zvláštním vlakem sestavených z nákladních vagonů, kde jsme měli sice velice skromné podmínky, ale užili jsme si spoustu legrace. Ráda na tento slet vzpomínám. Bohužel, po r. 1948 byly slety zakázány.

Jak vzpomínáte na obchodní síť v Bedihošti a ve Václavovicích?

O tom už hovořil ve svém příspěvku pan Hauška docela podrobně. Kromě obchodu p. Lajčika či paní Rottové existoval ještě Spolek, později Budoucnost a ke konci pak Jednota, byl tu také obchod sourozenců Vykopalových, u kapličky sv. Václava byla trafika paní Beaty Kadlčíkové – pan Kadlčík dostal trafiku jako válečný invalida, pekárna u Vrtělů, obchod paní Svobodové a dokonce i v naší ulici v bývalé Stromovce byl malý obchod s potravinami, který však vzhledem k malé návštěvnosti měl jen krátké trvání. Mimo to musím vzpomenout ještě na bývalou „pastoušku“ naproti kaple sv. Václava, kde bydlel pan Čundrla, který zastával funkci zvoníka ve zdejší kapli sv. Václava a o vánocích vykonával funkci „ponocného“. Bylo by toho možná ještě víc ke vzpomínání, ale hlava už mi přece jen tak neslouží jako dříve...

Paní Kopečná, velice Vám děkuji za Vaše vzpomínky, které jsou cenné nejen pro mne, ale věřím, že i pro řadu našich pamětníků a novým občanům jistě přiblíží historii naší obce. Musím přiznat, že jako soused „přes jedno“ byt' o takřka čtvrtstoletí mladší jsem spoustu dnů už jako chlapec prožíval a v mých vzpomínkách zaujímá přátelství s Vaší rodinou významné místo. Věřím, že se budeme ještě moci v budoucnu ke vzpomínkám vrátit.

Jménem svým a věřím, že i jménem čtenářů našeho zpravodaje Vám přeji hodně zdraví a zejména radost z Vaší zahrádky, kterou i napřič vysokému věku udržujete stále ve vzorném stavu a já se tak ve srovnání s Vaší zahrádkou za tu naši docela stydím....

Václav z Václavovic

Jedny z mnoha výpěstků paní Kopečné

Základní škola a mateřská škola Bedihošť

Co se děje ve škole?

Vážení čtenáři,

dovolte, abych vás pozdravil v této pro všechny těžké době a zároveň vám popřál klidné prožití velikonočních svátků. V těchto dnech, více než kdy jindy leží na rodičích mnohem větší zodpovědnost za přípravu jejich dětí na vyučování. Oni jsou ti, kteří se jim dnes a denně věnují, dělají s nimi úkoly, vysvětlují učivo, odpovídají paní učitelce na mail. Rodičům, kteří se snaží rozložit učení mezi své další povinnosti, patří velký obdiv a dík!

Učitelé dnes zadávají domácí práci, navazují s žáky kontakt přes digitální technologie, známkuje zpět došlé odpovědi a písemky. Věřím, že jsou k chybám velkorysejší než jindy a mají radost z každé odpovědi. Na druhé straně je třeba si uvědomit, že pro žáky je domácí vyučování jednou z mála náplní dne. Snažíme se proto, aby byla naše zadání splnitelná a zároveň žáky přiměřeně zaměstnala. Začali jsme také využívat různých internetových či mobilních odkazů a aplikací.

V okamžiku, kdy se vám Zpravodaj dostává do rukou, je patrně již po zápisu do první třídy. V letošním školním roce sice zápis k povinné školní docházce proběhl v souladu s právními předpisy, ale s upuštěním od některých tradičních postupů. Přihlášky zákonní zástupci podávali bez osobní

přítomnosti dítěte ve škole. Kvůli naplněnosti naší školy a očekávanému náporu žáků z pátých tříd z Kralic a Hrubčic jsme byli nuceni otevřít jen jednu třídu a omezit počet přijímaných prvňáků na 25 žáků. Přednostně byly samozřejmě přijaty děti ze spádového obvodu školy, tedy z Bedihoště a Čehovic. Věřím, že se brzy dočkáme konce mimořádných opatření a paní učitelka Světlana Ambrožová pozve své nové prvňáky na tradiční „Školu na zkoušku“. Kdy se tak stane, je zatím těžká otázka, a proto si dovoluji skončit slovy Václava Klause: „Odpovědi na tyto otázky jistě nejsou snadné, ale v každém případě vyžadují střídmý pohled, napaniku a neextrémní zákroky. Vyžadují uvědomění si toho, že vždy v životě (i teď v pandemii) existuje a platí **něco za něco.**“

Michal Jahn, ředitel školy

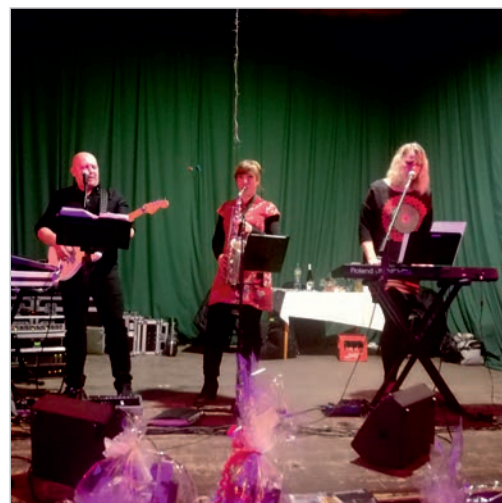
IX. SPOLEČENSKÝ VEČÍREK

Jako každý rok se letos v únoru konal již IX. SPOLEČENSKÝ VEČÍREK SRPŠ při ZŠ a MŠ v Bedihošti. Letošní byl opět plný zábavy, kvalitní hudby a doufám, že plný spokojených příznivců školy. Ne vždy se však dokážeme všem zavděčit a každého na 100% uspokojit. To je prostě nemožné, ať se na to připravíte sebelíp. Proto se touto cestou omlouvám všem, kterým jsme nebyli schopni zajistit stoprocentní servis. Sokolovna má prostě omezené kapacity a ty se bohužel nedají donekonečna zvětšovat. Škoda, že obec nemá k dispozici odpovídající kulturní zařízení. Určitě by si ho všichni domácí i přespolní příznivci tance, zábavy i sportu zasloužili. I přesto si myslím, že jsme většinu lidí uspokojili.

Podpora školy byla jako v každém roce naprosto ukázková.

Pod vedením zkušených pedagogů se během dopoledne proměnila sokolovna v dokonalý stánek zábavy a radosti. O skvělou hudbu k tanci i poslechu se postaralo osvědčené trio NO – PROBLEM. Dále není možné zapomenout na vynikající osvětlení od osvědčených profesionálů z týmu p. Jiřího Čmely v popředí s jeho šikovnými mladými nadějemi. V programu nechybělo ani vystoupení kroužku zumbly pod vedením paní vychovatelky Olgy Holubové a tanečního kroužku paní učitelky Stražické.

Letošním překvapením večera bylo vystoupení mistryň České republiky v KRASOJÍZDĚ z Němčic. Jejich krasojízda bedihošťskou sokolovnou byla oceněna obrovským aplausem, za který by se nemuseli stydět ani fanoušci na fotbalové Spartě. Děkujeme, byli jste skvělí! Spousta zajímavých cen v TOMBOLE snad uspokojila nejednoho našeho příznivce a za to děkují všem sponzorům a dárcům.

Nebylo by fér, kdyby nikdo nepoděkoval i Vám rodičům, zvláště těm z první třídy naší školy. Hlavně ti se podíleli na zabezpečení bezproblémového chodu celé akce. Byli totiž téměř všude, kuchyně, šatna, prodej vstupenek, prodej tomboly, alkoholických i nealkoholických nápojů. Doufám, že i příští ročník, tentokrát již jubilejní X., bude motivací pro nastávající rodiče budoucích prvňáčků a opět se plnohodnotně zapojí do tohoto skvělého kolotoče. Tímto bych chtěl nejen za sebe, ale i za vedení školy v čele s panem ředitelem Michalem Jahnem poděkovat všem zúčastněným a zároveň Vás pozvat na další ročník. Ten by se měl konat zase koncem měsíce února 2021. Děkuji a zachovejte nám přízeň, vždyť to děláte pro vlastní děti. Krásný a pohodový zbytek roku.

Předseda SRPŠ p. Bc. Marek Křivánek

TJ Sokol Bedihošť

Milí spoluobčané,

úvod letošního roku jsme zahájili 1.společenským večírkem TJ Sokol Bedihošť, který se konal v sobotu 11.1.2020. I přes nepříliš velkou návštěvnost musím konstatovat, že se nám akce velice vydařila. Zejména bych chtěl poděkovat hráčům A týmu za to, že se všichni podíleli na pořadatelské činnosti. A samozřejmě nesmím zapomenout na manžele Kardinálovy, kteří jako již tradičně na sokolských akcích jsou vždy přítomni a všemu nápomocni.

Měli jsme ovšem naplánované ještě 2 akce a to Sokolské Šibřinky, které měly proběhnout 21.3. a 4.4. sběr kovového odpadu. Bohužel obě tyto akce byly z důvodu celosvětové pandemie zrušeny.

Zákaz se dotkl i fotbalových týmů mužů, mladších žáků a starší přípravky. Byly zrušeny přípravné zápasy mužů proti Plumlovu, mládeži turnaje v sálové kopané v Kostelci na Hané a do odvolání veškeré tréninky.

Na závěr bych vám všem chtěl popřát hlavně zdraví a pevné nervy, které v téhle nelehké situaci budeme všichni potřebovat.

Za TJ Sokol Bedihošť starosta Martin Musil

Sbor dobrovolných hasičů Bedihošť

V této nelehké době vám přináším pár informací od HASIČŮ.

Leden byl plný prací a příprav na tradiční hasičský ples pořádaný 18. ledna. Ohlasy na tento ples, které se dostaly až ke mně, jsou celkem pozitivní. Musím poděkovat všem, kteří pomáhali a především všem sponzorům, kteří náš spolek podporují a přispěli nám dárky do bohaté tomboly.

Musím se omluvit všem spoluobčanům za zrušené akce „Sběr železa“ a „Uklidme Bedihošť“, které se pokusíme uskutečnit v náhradním termínu. Obávám se, že v této nelehké situaci to nejsou poslední akce, které sbor dobrovolných hasičů musel zrušit. Aktuální informace budeme prezentovat prostřednictvím skupiny na Facebooku/SDH Bedihošť nebo prostřednictvím místního rozhlasu.

Závěrem musím poděkovat za to, že dodržujete nařízení, která nás všechny mají chránit. I my se snažíme chránit sebe a naše rodiny, abychom byli připraveni pomáhat.

Činnost jednotky SDH Bedihošť

U zásahové jednotky se také nenudíme - pravidelné školení členů jednotky a kontrolu techniky vystřídal náročný zásah 28. 3. 2020 v prostorách místního cukrovaru. Spolu s profesionálními hasiči z Prostějova bylo vše rychle uhašeno.

Za SDH Bedihošť
Ing. Vojtěch Kuchař
jednatel

Český zahrádkářský spolek Bedihošť

Vážení čtenáři, rok se s rokem sešel a plánované akce zahrádkářského spolku jsme zahájili sezonu dne 8.2.2020 proběhl XXVII. Zahrádkářský ples – zahrádkářského spolku Bedihošť. Akce zahrádkářských plesů mají v obci Bedihošť dlouholetou tradici což dokazuje i návštěvnost. Pro hosty byl připraven díky našim členkám vyzdobený sál, bohaté občerstvení s tombolou a k poslechu a tanci hrála hudební skupina „MERKUR“. Na prostřených stolech nemohla u zahrádkářů samozřejmě chybět jarní primule. Touto cestou bychom chtěli poděkovat místním podnikatelům i z okolí, spolkům i jednotlivcům za dary do naší tomboly.

Díky koronavirusu, který tu už máme od 1. 3. 2020 jsou omezeny naše akce.

Byly prozatím zrušeny dne 21. 3. 2020 výroční členská schůze a 28. 3. 2020 jarní úklid prostor areálu zahrádkářů svazu.

Co nás čeká pokud se zlepší situace:

Termín	Název Akce	Místo konání	pořadatel
23.5.2020	Výroční schůze	Areál zahrádkářů	ČZS Bedihošť
6.6.2020	Zábavné odpoledne pro seniory	Areál zahrádkářů	OU Bedihošť a Sb.POZ
27.6.2020	Prázdninové zahájení grilovací sezony	Areál zahrádkářů	ČZS Bedihošť
17.7.2020	Hraje skupina KOKENO	Areál zahrádkářů	ČZS Bedihošť
8.8.2020	Diskotéka	Areál zahrádkářů	ČZS Bedihošť
29.8.2020	Ukončení prázdnin - grilování	Areál zahrádkářů	ČZS Bedihošť
12.9.2020	Grilování s poslechem country muzik	Areál zahrádkářů	ČZS Bedihošť
Příležitostně dle počasí	grilování	Areál zahrádkářů	ČZS Bedihošť

Koncem února jsme pro zájemce z řad našich členů ČZS dělali již několikátým rokem domácí zabijačku. Tato akce je velice oblíbená. Nechybí tu ani zejména legrace a kolektiv se stmeluje a co se vyrobí se dá říct, že to jde i sníst.

Na závěr bychom chtěli ještě tiše vzpomenout na naši dlouholetou předsedkyni ČZS Bedihošť pí. Janu Hanzelovou, která v uplynulém roce opustila naše řady a zanechala nám zde svoji tichou vzpomínku.

Za ČZS Bedihošť
Jiří Musil

Výbor kultury a sbor pro občanské záležitosti při OÚ v Bedihošti Vás srdečně zve na

Sobotní posezení pro seniory

které se koná 6. června 2020 od 15 hodin v areálu u zahrádkářů v Bedihošti.

Program a občerstvení je zajištěno.

Přijďte se pobavit s kapesní kapelou „KAPKA“.

Srdečně Vás zvou pořadatelé.

Bedihošť v ohni války (75. výročí osvobození obce)

Ačkoliv se od konce 2. světové války narodily již další tři generace, které nezažily válku, stále ještě mezi námi žijí lidé, kteří si většinou jako školáci pamatují dramatické události bezprostředně předcházející osvobození Československa. Dodnes je někteří vyprávějí, jakoby je zažili včera. Ne jinak je tomu i v obci Bedihošť, jež se objevuje jen v nepočtených pramenech, které se zabývají koncem války na Moravě. Po sedmi letech bádání a zpovídání 24 pamětníků, kteří žili za protektorátu v Bedihošti, a byli a jsou dnes rozeseti po celé republice, jsem se pokusil dát dohromady jejich vyprávění a porovnával jsem je se zápisy z kronik a vojenských deníků. Bohužel obsah vyprávění je nad rámec tohoto článku a znění všech pamětníků bude uvedeno v plánované (třetí) publikaci o osvobození Prostějovska nazvané Osvobození utopené v blátě.

Jako Olomoucká kapsa by se dal vojenskou terminologií nazvat výběžek fronty východně od Olomouce a Prostějova, který vznikl na základě ofenzivní činnosti 4. ukrajinského frontu ze severovýchodu při Ostravské operaci a z jihovýchodu postupem 2. ukrajinského frontu v rámci Bratislavsko-brněnské operace na přelomu dubna a května 1945. Tím se v prostoru střední a východní Moravy dostala do nebezpečí obklíčení německá 1. tanková armáda (1. Panzerarmee), jež spadala ke Skupině armád Střed (Heeresgruppe Mitte), polního maršála Schörnera.

Pokud by se povedly plány maršála Malinovského, rychle odříznout s pomocí vojsk generála Jeremenka únikové cesty z této kapsy a obsadit podle plánu dne 1. května 1945 města Prostějov a Olomouc, patrně bychom dnes tuto operaci nazývali Olomouckou operací.

Výsledek byl nakonec jiný. Podstatnou roli v něm sehrály tři faktory. Důsledná obranná činnost zkušených německých jednotek pod Prostějovem, stažení sovětských gardových tankových jednotek, které měly původně Hanou osvobodit, z důvodu účasti na Pražské operaci v jiném směru postupu a nakonec i deštivé počasí na začátku května.

Ačkoliv se hlavní tanková bitva odehrála 8 km jihovýchodně od Prostějova mezi obcemi Čelčice a Klenovice na Hané, tak se i samotná obec Bedihošť dostala na 10 dnů (od 29. dubna do 8. května 1945) do frontového pásma, které se táhlo od úpatí Dražanské vrchoviny (severně od Vyškova) až po Tovačov, přičemž páteří této obrany byly německé opěrné body na kótě Předina (310 m) a Skalka (276 m).

O tom, že obec Bedihošť byla pro Němce důležitým opěrným bodem, svědčí i přesun ostřílených pancéřových a pěších jednotek do tohoto prostoru. Nechme však nejprve zavzpomínat na pobyt německých vojsk v obci MVDr. Jaromíra Vavroucha: „V našem domě č.p. 30 se ubytovali němečtí vojáci, kteří sem přijeli se třemi nákladními vozy, jež si schovali na dvůr pod střechem kůlny, aby ušly pozornosti sovětským průzkumným letcům. Jedno z nich bylo spojařské skříňové vozidlo. V obci už nešel proud, a tak jsme za překvapivého přispění vojáků poslouchali napjatě české vysílání z Londýna, které se linulo právě z rádia ve skříňovém vozu. Úplně z jiných jednotek se u nás objevil mladý blondák s páskou na rukávě s označením Brandenburg, že chce, aby mu moje maminka Marie do zítřka nachystala dvě oškubané slepice. Naznačil jsem mu, že to nepůjde, že jsou chovné, ale jen se usmál a řekl ‚Až přijde Ivan, stejně vám všechno sebere‘. Už se nevrátil.“

Do obytné části se pak nastěhovala dvanáctičlenná německá jednotka pod vedením mladého čerstvě odmaturovaného poručíka. Hlavně starší bratr Ladislav se s ním německy často otevřeně bavil o válce a lidech. Na poručíkovi bylo vidět, že má o své muže obavy, když je musí vysílat do zoufalého boje. Jedenkrát jsem byl svědkem, že se vrátil jeden z jeho vojáků z hlídky a poručík se jej ptal, kde zůstali ostatní a on jen odevzdaně řekl ‚Ani se neptejte‘. Z jiného rozhovoru mezi vojáky jsme se zase dozvěděli, že když šel jeden z nich u Čehovic na hlídku korytem potoka, tak najednou narazil na sovětského průzkumníka. Oba na sebe z blízka civěli a navzájem přitom na sebe mířili samopaly. Ani jeden nevystřelil a oba se mlčky otočili a rychle zmizeli. Bratr poručíkovi mj. upřímně řekl, že se těší, až sem přijedou osvoboditelé bratři Rusi. Poručík se pousmál a odvětil mu ‚Netešte se na ně, protože budete zklamáni. Věřím v to, že se my, Němci, spojíme s Američany a budeme s nimi bojovat proti Rusům, abychom zachránili Evropu.‘ Z bojové techniky jsem viděl u kapličky stát německé samohybné dělo. Popojíždělo na okraj obce směrem k Čehovicím, nebo do Václavovic a občas vystřelilo a zase se ke kapličce vrátilo.“

Vzpomínka pana Vavroucha potvrzuje přítomnost vojáků z divize pancéřových granátníků Brandenburg do tohoto prostoru. Tato divize byla na konci dubna stažena z bojů o saský Budyšín, aby zajišťovala ústup 1. tankové armády na západ k americkým jednotkám. 2. května dorazil 2. myslivecký pluk (Jägerregiment 2) této divize vlakem do Olomouce, aby byl ihned poslán na frontu u Prostějova. Pod velením nadporučíka Oesterwitze a společně s 1. praporem kapitána Steidla obsadila jednotka pod neustálou palbou sovětských děl a minometů obec Čelčice. Za nepřetržitých sovětských útoků bránili tuto obec němečtí vojáci i přes vysoké ztráty až do 4. května, kdy byli definitivně nuceni ustoupit do Čehovic. Kapitán Steidl své velitelské stanoviště přesunul do Bedihoště, kde se dozvěděl i o svém povýšení na majora. Do optimizmu měl ovšem málo a do svých poznámek si napsal: „Dezerce v jednotce mezi nováčky rostou stejně rychle jako u sousední tankové divize Feldherrnhalle. Staří mazáci pokračují v boji, jakoby byli vyrobeni ze železa.“ 5. května byl 2. myslivecký pluk převelen na frontu k Olomouci.

Z mála fotografií, co se dochovaly z konce války, jsou na většině záběrů zachycena opuštěná německá samohybná útočná děla StuG III a samohybné houfnice StuH 42. O jejich aktivitě se dne 4. května zmiňuje v bojovém hlášení sovětského 57. střeleckého

sboru plukovník Petrov: „V průběhu dne 3. 5. 1945 byla proti jednotkám 227. střelecké divize mj. vedena palba z děl ráže 105 mm a 75 mm z prostoru Kralice, z baterie minometů z prostoru Čehovice a palba ze samohybných děl manévrujících po silnicích ve směru Kralice-Hrubčice-Čehovice a Kralice-Bedihošť-Čehovice.“ Tato divize s tehdy nacházela v Klenovicích a snažila se ovládnout Čelčice a přístupové cesty k Čehovicím.

Podle identifikačních znaků pravděpodobně patřily tyto obrněnci k brigádě útočných děl č. 228 (*Heeres Sturmgeschütz Brigade 228*). Sedm z těchto obrněnců zůstalo v obci až do konce války prakticky nepoškozených. Jeden např. zůstal u školy, na němž zůstala bedna plná německých knih, jak vzpomínal pan Ing. Jaroslav Snášel, další u Hauškovy hospody (č.p. 41). Pan Vladimír Hauška vzpomíná: „Samohybné dělo s hlavní namířeno na křižovatku Hrubčice-Čehovice postavili Němci u našeho domu do cesty až z 8. na 9. května. Vymontoval jsem si z něj periskop. Bylo zprovozněno sovětskými vojáky.“ Totéž popisuje i Zdeněk Frištenský o dalším samohybném dělu: „Když jej zprovoznili sovětský vojáci, tak se s ním vydali na projížďku k Hrubčicím. Zvědavost svedla spoustu kluků včetně mne na korbu tohoto obrněnce. Sotva samohybka najela na poškozený most přes Valovou, tak jsem se začal modlit, protože se zdálo, že se každou chvíli musí převrátit do říčky.“

Kromě samohybných děl bylo v Bedihošti a bezprostředním okolí umístěno několik polních děl, minometů a protiletectvých děl „flaků“. Jeden z flaků stál podle vyprávění Václava Horáka např. poblíž křižovatky na Čehovice a Hrubčice u zdi cukrovaru. Velitelství dělostřeleckého pluku mělo mít sídlo v kancelářích cukrovaru.

Jedno z děl stálo na zahradě domu č.p. 112, kde tehdy s rodiči žil František Nehera: „Zatímco jsme se nastěhovali do sklepa pod naším domem, tak se v kuchyni ubytovalo několik Němců, kteří schovali jeden obrněný transportér v průjezdu domu. Na zahradě si další Němci postavili dělo a kolem něj vybudovali ochranné zákopy. Dělo střílelo směrem ke Klenovicím. Protiletadlové dělo stálo opodál za sokolovnou. Pozice děl musely být sověty odhaleny, protože jeden granát spadl do dvora k sousedům Horákovým, kteří bydleli přes ulici, další k nám na kůlnu na dvoře a třetí zabil část osádky děla za sokolským stadionem. Brzy nato Němci dělo z naší zahrady odtáhli třemi páry tažných koní.“

Další děla a minometry byly zakopány v hlubokých jamách na stadiónu SK Bedihošť poblíž hráčských šaten. Obrněné vozy, které je tam zatáhly, byly umístěny na školním dvoře. Tyto německé pozice přilákaly pozornost sovětského dělostřelectva, a proto byl urychleně evakuován ve škole umístěný vojenský lazaret. Není proto divu, že bylo opětovnou sovětskou dělostřeleckou palbou a leteckými bombami dosti poškozeno nedaleko stojící Frištenského hospodářské stavení na č.p. 7 a byly zde zabity dvě krávy a dva koně utrpěli zranění.

Na ulici B. Němcové č.p. 92 bydlel Josef Slováček: „Na konci dubna se k nám do domu nastěhovali čtyři němečtí vojáci a jejich velitel. Maminka se hned strachovala, že nám zničí celý interiér domu. Jaké bylo překvapení, když jsme viděli, jak se chovají slušně. Smotali koberce a položili na podlahu noviny, po kterých šlapali, aby zde neudělali nepořádek. Dodávali nám chleba, kterého jsme měli na rozdíl např. od zásob sádla nedostatek. Tatínek na zahradě ještě před příchodem fronty vykopával provizorní kryt, kde jsme měli přečkat nejhroší chvíle války. Ukazoval jej i německému veliteli. Ten mu doporučil, abychom se raději schovali do sklepa pod naším domem. Vchod do sklepa jsme zabezpečili železničními pražci. Jednou se ozvaly tři mohutné výbuchy. Maminka si myslela, že se nám zřítíla střecha domu. Otec hned utíkal ven a zjistil, že dům je v pořádku, akorát byl zasažen sprškou hlíny, kterou jeden z granátů vymrštil do vzduchu, když dopadl na náš kryt v zahradě a zasypal jej. Jaké štěstí bylo, že jsme dali na rady německého velitele. Když ti vojáci odjížděli, stihli se rozloučit s rodiči a my jsme pak hleděli, jak všechno v domě dali do původního stavu. Osvoboditelé se utábořili za sokolovnou po několik dní. Měli s sebou koně a vozy a vyhrávali na harmoniku, často jsem tam mezi ně chodil. Dalším lákadlem za sokolovnou byl ještě opuštěný protiletectvický kanon.“

Protiletectká obrana byla pro Němce nezbytná, protože musela chránit německé vojsko v obci proti spojeneckým leteckým útokům. První z nich byl proveden 24 letadly typu Polikarpov P-2 312. lehké noční bombardovací letecké divize pozdě večer dne 29. dubna. 1. května v 18.20 h. provedlo útok šest sovětských bitevních letadel Il-2 Šturmovik 92. gardového leteckého pluku za doprovodu šesti stíhacích letadel Jak-1 na bojovou techniku a vojsko přímo v Bedihošti. Letadla vzlétla z polního letiště v Lužicích u Hodonína. Útok stál za zrodem čtyř ohnisek požáru. 5. května v 12.39 h. provedlo šest sovětských bitevních letadel Il-2 Šturmovik 90. gardového leteckého pluku útok na vojsko a bojovou techniku na železniční stanici Bedihošť. V tomto případě letadla vzlétla z Kopčan u Holíče, jež jsou vzdáleny od Bedihoště 70 km vzdušnou čarou. Při leteckém útoku bylo mj. zabito nebo zraněno přibližně deset německých vojáků. Za zmínku stojí i opakované hloubkové útoky dne 8. května kolem 15. hodiny prováděné dvěma rumunskými stíhacími letouny IAR-81 na ustupující německé vojsko v prostoru Bedihošť – Hrubčice.

Nutno ještě připomenout, že za náletů a dělostřelby byli zabiti Bedřich Soldán (40 let), Karel Grepl (65 let), Arnošt Soukeník (30 let) a Josef Staněk (16 let). Prvně jmenovaný se ukrýval se svou rodinou ve školním krytu a nálet jej zastihl pravděpodobně dne 5. května na cestě do svého domu ve Václavovicích (ve školní kronice je uvedeno datum usmrcení Bohumila Soldána 2. května 1945 z důvodu exploze letecké bomby. Ten den se ovšem žádný nálet na Bedihošť nemohl uskutečnit z důvodu špatného počasí - mrholení, nízká oblačnost, a proto je v textu uvedeno datum úmrtí totožné s náhrobkem, které spíše odpovídá skutečnosti, pozn. autora). Mezi prvními, kdo stál u bezvládného těla Bohumila Soldána, byl František Přecechtěl se svým strýcem: „Po náhlém výbuchu bomby jsme se strýcem nakukovali na ulici zpoza vrat, co se stalo. Všiml si nás německý voják a volal na nás ‚Schnell! Komm!‘ Museli jsme jít s ním k domu (nyní č.p. 425), kde měli Němci své velitelství. V průjezdu stálo nákladní auto a u něj leželo bezvládné tělo pana Soldána. Byl

zasažen do břišní oblasti střepinou tříštivé bomby, která vybuchla na dvoře tohoto domu. Nálet ho zastihl při cestě ke svému domu, kde se chtěl postarat o zvířata v hospodářství. Kolem se shluklo více lidí. Byl odvezen do márnice na hřbitově.“

„S blížící se frontou se na obloze zejména ve směru na Tovačov často objevovala sovětská průzkumná letadla, říkali jsme jim Raty. Léta pomalu a měla zvuk šicího stroje. Noční oblohu zase osvětlovaly světlice na padáčku vypouštěné z letadel, aby sovětské letci viděli trasy ustupujících německých vojsk“, dále vzpomíná Vladimír Hauška. „Ráno 30. dubna se obec začala plnit německou armádou. Měli jsme k přečkání nejhoršího připraven sklep, který měl klenutý strop, jenže jsme museli dům opustit, protože se k nám nastěhovali němečtí vojáci. Přestěhovali jsme se ke Konůpkovým na statek do sklepa, kde již byli i Sanetníkovi, tátovy dobří známí. Ve vesnici byl v době fronty relativně klid, tak jsme většinou seděli venku na dvoře. Ve sklepe se moc nepobývalo.“

Tatínek chodil pravidelně kontrolovat náš dům. Po osvobození zůstal na naší zahradě stát německý obrněný transportér ,hakl´. Tu noc před koncem bylo slyšet od Klenovic a Skalky hodně střelby, obloha byla nasvícená záblesky a potom najednou ticho a ozvalo se hlášení z dálky. Sovětské vojáci museli mít velká zvuková zařízení, z nichž byl slyšet hlas, který oznamoval kapitulaci německých vojsk.“

Olga Hrbatová (roz. Veselá) vzpomíná na uvítání osvoboditelů: „Onoho 9. května někdo za námi doběhl do sklepa, že už je konec války, ať jdeme ven. Před domem č.p. 88 bylo na silnici rušno. Tatínek Alois mne vysadil na sochu selky, abych je mohla přivítat šepkem, jenž rostl na zahradě, rumunské a sovětské vojáky, kteří postupovali od Čehovic dále na Prostějov. Zde jsem také slyšela první ruská slova ‚Germána nět?‘, když před naším domem zastavilo auto a vylezl z něj voják. Jaká to byla radost po devíti dnech strávených ve sklepe společně s rodinami Karhanových, Kutálkových a Vondráčkových. Do paměti se mi zejména vryly proudy zubožených rumunských vojáků a jejich vyhublých koní zapřažených do vozíků. Když to viděla maminka Libuše, tak mne hned za nimi posílala s vodou a jídlem, jeden voják mi z vděku za to dal kus mýdla.“

Jaký to byl rozdíl oproti německým vojákům, kteří se u nás za fronty ubytovali. Byli mezi nimi dobře upravení důstojníci. Na dvoře měli jedno osobní a jedno nákladní vojenské auto. Mně i jiným dětem nabízeli konzervy s fazolemi i čokoládu, ale maminka měla velký strach, že je to otrávené. Nechtěla nás ani pustit samotné za nimi, když chodili nahoru do domu pozorovat dalekohledem okolí. 8. května bylo nejednou v domě podivné ticho. Naši dočasní němečtí spolubydlíci zmizeli. V našem bytě všechno po sobě uklidili.“

MVDr. Jaromír Vavrouch prožíval konec války takto: „Večer z 8. na 9. května jsme slyšeli ze sklepa, kde se v tu dobu schovávali moji rodiče, bratr, strýc František Vavrouch a Žofie Vavrouchová, mohutnou palbu ze všech možných zbraní a pak najednou všechno ztichlo. Bylo po válce. Ráno nás vzbudila maminka a řekla nám ‚Jděte ven na ulici, jsou tam Rusi‘. Venku u cukrovaru hrál sovětský voják na harmoniku. Bylo slyšet tlampače od Čelčic, že je kapitulace. Kolem vojáků se shlukovali lidé. Přichozí Rumuni nám sebrali koně a vyměnili nám je za zubožené. Jeden z rumunských důstojníků honil po našem dvoře jednoho vojáka a pak ho zbičoval, že v obci kradl. Většinou se ovšem vojáci chovali slušně. Spali u nás doma. Rozestlali si slámu kolem chléva, padli na ni znavení z předchozího válčení a usnuli. Užívali si míru.“

Bedihošťská škola v r. 1946, na rohu u střechy jsou vidět zbytky po poškození od střepin granátů, u silnice je vidět stará protektorátní cedule se zamazaným nápisem Bedihoscht Soukromý archiv Zdeněk Bezrouk

Zničený sovětský tank T 34/85 patřící 5. gardovému tankovému sboru u Čehovic Soukromý archiv Vít Lochman

Opuštěné německé samohybné dělo odstavené na silnici v Bedihošti, SOkA Prostějov

Opuštěné německé samohybné houfnice u cukrovaru

Použité prameny:

CAMO: fond 946, opis 1, delo 38, Bojové hlášení 57. střeleckého sboru ze dne 4. 5. 1945
CAMO: fond 20525, opis 1, delo 46, Deník bojové činnosti 5. bitevního leteckého sboru
CAMO: fond 327, opis 4999, delo 271, Přehled bojové činnosti 312. noční lehké bombardovací divize
SOkA Prostějov: fond MNV Bedihošť, inv. č. 132, Obecní kronika z let 1890–1950
SOkA Prostějov: fond SŠ Bedihošť, inv. č. 112, Kronika měšťanské školy za období 1919–1948
SOkA Prostějov: ONV Prostějov I.díl, inv. č. 373, Přihlášky válečných škod, Bedihošť
Soukromý archiv Zdeněk Bezrouk (audio-a videonahrávky z let 2014–2020)
<http://www.die-sturmartillerie.com>
<http://www.lexikon-der-wehrmacht.de>

Použitá literatura:

CIBULA, Martin, Peter KAŠŠÁK a Radovan FRAIT. *Rumunské kokardy nad Československom: Letecké operácie rumunského letectva nad Československom od decembra 1944 do mája 1945*. Degart s.r.o., 2019. ISBN 978-80-971891-5-0.
HAMILTON, A. Stephan. *Panzer Grenadiers to the Front!: The Combat History of Panzer Grenadier Division Brandenburg on the Eastern Front*. West Midlands: Helion & Company Limited, 2016. ISBN 978-1-910777-13-8.
PŘÍKRYL, Bohumil. *Tak šel čas .... Osmdesáté výročí založení SK Bedihošť (1923–2003)*. Bedihošť: Swiss Trade, 2006.

MVDr. Zdeněk Bezrouk
KVH-Dukla z.s.

Tříkrálová sbírka 2020

Vánoce jsou za námi.....

Dostává se Vám vážení čtenáři první číslo roku 2020 a tak mi dovoluňte se poněkud poohlédnout za uplynulým Adventem a vánočními svátky.

V naší obci jsme Advent (= příchod) začali tradičně pěknou výzdobou na stožárech pouličního osvětlení, slavnostním rozsvícením vánočního stromu s pestrým programem pro děti, žáci naší školy měli jistě svůj bohatý program ve škole a ti předškoláci jistě i v mateřské škole. Vzhledem k tomu, že počasí nám již několik let nepřeje, tak děti mohly využít umělé ledové plochy na náměstí v Prostějově nebo na zimním stadionu, případně se zde zúčastnit bohatého adventně – vánočního programu.

Již po několikáté si mohli naši spoluobčané odnést do svých domovů Betlémské světlo, které do České republiky dopravují z Vídně brněnští skauti. V předvečer Štědrého dne se sešlo u kaple sv. Václava ve Václavovicích poměrně dost dětí i dospělých a společně jsme si zazpívali koledy, ochutnali něco z vánočního cukroví, které řada z nich přinesla na degustaci a domů si pak v lucerničkách odnášeli betlémské světlo, jehož plamínek byl zažehnut přímo v betlémské jeskyni a letecky dopraven do Vídně a odtud pak do stovek míst naší vlasti.

Nový rok jsme - řekněme nově, přivítali tentokrát o Novoročním podvečeru za bohaté účasti našich spoluobčanů krásným slavnostním ohňostrojem.

Pomyslným závěrem vánoční doby je svátek Tří Králů a s ním souvisí již dvacet let Tříkrálová sbírka.

Tříkrálová sbírka obnovuje starou lidovou tradici tříkrálových koledníků, předávajících radostnou zvěst o Bohu, který se nám skrze Kristovo narození stal blízkým a miluje všechny lidi.

Cílem sbírky je formovat veřejnost k sociálnímu cítění a pomoc bližním skrze podporu činnosti všech složek Charity Česká republika. Konáním Tříkrálové sbírky tak mají občané ČR možnost podílet se na charitativní práci a zapojit se do pomoci trpícím a potřebným lidem, kteří žijí u nás i v zahraničí.

Za dvacet let se sbírka stala celospolečenskou událostí, která přináší všem zúčastněným radost, a především ukazuje sílu lidské solidarity. Desetitisíce koledníků a dárců dělají náš svět lepším. Díky vybraným finančním prostředkům pomáháme společně těm, kteří si sami pomoci nemohou.

V Bedihošti i ve Václavovicích tak o prvním lednovém víkendu vyšly dvě skupinky koledníků aby u většiny domů zazpívaly, popřály šťastný nový rok, předaly drobné dárečky ve formě tříkrálového cukru či kalendáříku a od obyvatel přijaly do úředně zapečetěné pokladničky finanční dar. Často byly odměněni i nějakou tou sladkostí. Chtěl bych tímto jménem obou skupin koledníků VŠEM dárcům poděkovat za jejich štědrost. Ve srovnání s okolními obcemi a s ohledem na minulá léta byl u nás ale výnos sbírky poněkud slabší. Nevím, zda se zejména bedihoštské části obyvatel vede hůř, nebo byl termín sbírky volen nevhodně. Zatímco v minulých letech byly výnosy obou skupinek – jak bedihoštské, tak „václavovské“ takřka srovnatelné, letos tomu tak nebylo.

V Bedihošti činil letošní výnos tříkrálové sbírky 3.854,- Kč a ve Václavovicích 8.288,- Kč. Každopádně patří upřímný dík VŠEM dárcům. Velké poděkování pak patří našim dětem, které se obětavě a s velkou chutí sbírky zúčastnily a mají velký podíl na celkovém výnosu.

Václav z Václavovic

TEAM Bedihošť

Poslední akci našeho týmu byl „Vánoční rybníček“. Po loňském nultém ročníku tentokrát oficiální „první“. Alda, Zdenál, Michal, Váša, Katka Vítová a další oslavili Štědrý den ranní koupelí v Čehovském rybníku. Za povzbuzení a potlesku diváků na břehu rybníka, s malým občerstvením a přípitkem na další rok.

Aby nezůstalo jenom u této akce v závěru roku, vymysleli Alda s Michalem pokračování v podobě Hanáckého trojboje. Další den následovala cyklistická etapa na Kosíř a „Štěpánský běh“.

V únoru se Libor Blaha a host našeho týmu Lukáš Pilát zúčastnili 24hodinového běhu na Ještěd. Ve štafetě zvládli vyběhnout na vrchol 11x a obsadili 7 místo.

Na začátku jarní běžecké sezóny byly první závody zrušeny. ½ maraton Prostějov přeložen na jiný termín. A tak jsme si sami vyhlásili „Bedihoštský ½ maraton“. Za krásného počasí vyrazili převážně polními cestami Zdenál, Váša a Alda. Trasa půlmaratonu vedla směrem na Žešov, Výšovice, Skalku a zpět. Občerstvovací stanice ve Skalce z vlastních zásob a voda z léčivých pramenů.

Snad už v létě další závody budou uskutečněny.

My běháme stále na pohodu a s úsměvem.

Bedihoštský ½ maraton

Vánoční rybníček

Hanácké trojboj

Vendy

„malý“ míček v pohybu

Další ročník zimní ligy stolního tenisu začal s příchodem podzimu. Na každého z 15 hráčů ve dvoukolovém systému čekalo celkem 28 zápasů.

Vánoční turnaj „VENDY CUP“ se uskutečnil 26. prosince. Vítězem se stal Ludevít Šelma Šuranský, který ve finálovém pětisetovém boji nakonec udolal loňského vítěze Vášu. Ten se mohl radovat ze 2. místa. Třetí - bronzové získal Lukáš Luky Opavský.

V lednu se liga přehoupala do druhého kola. Pořadí na předních příčkách zamíchalo několik neskutečně prohraných zápasů. Především Váša, tři zápasy téměř vyhrané, takticky nezvládl a prohrál. To ho připravilo o možnost získat opět letošní titul krále ligy.

V závěru byla liga předčasně ukončena kvůli zákazu veškerých sportovních akcí. Bude dokončena na začátku dalšího ročníku. Zbývá odehrát 19 zápasů a o pořadí není ještě rozhodnuto.

Vánoční turnaj

Vánoční turnaj - vítězové

Vendy

Jestřábí oko nad Bedi antukou

Zimní přestávka dává tenisovým příznivcům možnost ohlédnout se za uplynulou soutěžní sezónou. Sedmý ligový ročník mužské tenisové ligy přinesl inovace a staronového vítěze. Z celkového počtu přihlášených 15 hráčů dokončilo 10. Obhájce titulu Ondřej Remenec nenastoupil. Tak jako se vše kolem nás mění i naše soutěž dostala nový kabát. První novinkou letošního ročníku bylo zavedení supertiabreaku (do 10b.) místo třetího setu za vyrovnaného stavu 1-1. Podstatnou inovací byla návrat k klasické základní části, kdy první 4 z průběžné tabulky postupují do samostatného turnaje tzv. final four, kde si hráči zahráli o konečné pořadí. Zde byla

šance na opravu zápasu ze základní části, nebo naopak potvrzení předchozích výkonů a zároveň soutěž získala gradaci. Herní systém každý s každým je prioritou od vzniku ligy a zůstává nedotknutelný.

Samotné velké finále nabídlo mimořádně vyrovnanou podívanou a tím se potvrdil úspěch akce. Nejlepší kvarteto bedik tenisu nastoupilo do F4 v průběžném pořadí Emil Remenec, Roman Grochol, Lukáš Opavský a Tomáš Langr, v tomto pořadí ovšem nezůstal kámen na kameni. Semifinálové bitvy nabídly v obou zápasech rozhodující supertiabreaky (hrálo se stejným systémem jako liga) ve kterých dle předpokladů byli úspěšnější Emil nad Tomášem a Roman nad Lukášem. Neúspěšní semifinalisté Lukáš Opavský a Tomáš Langr se letos podruhé utkali, nyní však v přímém boji o ligový bronz. Tom klidným vyrovnaným výkonem vrátil Lukášovi porážku ze základní části, čímž získal při své soutěžní premiéře celkově třetí pozici.

Finále s velkým F odehráli Roger s Emilem a další vyrovnanou bitvu oba borci přivedli opět do supertiabreaku. Šťastnějším hráčem celého finále, které zvládnul o tři míče poměrem 10/7 byl nakonec Roger Roman Grochol. Po letech 2015 (3 ročník) 2017 (5 ročník), doplňuje v roce 2019 3 titul v 7 ročníku tenisové ligy a dokazuje že liché roky a ročníky mu prostě patří. Kousek od svého prvního titulu byl Emil, ale i tentokrát bere stříbro, které znamená jeho ligový stříbrný hatrick!

Druhý ročník se letos odehrál v ženské soutěži. Tenistky bojovaly ve stejném herním systému jako muži, mimo nastavbu. Bez ohájkyně titulu Renaty Neoralové se sešlo 5 hráček a všechny dokončily. Jsme rádi že se naše ženy sešly na kurtech a snažily se o co nejlepší hru a proto všechny zaslouží obdiv. Alička Opavská, Ludmila Pazderová Jana Křivánková, Edita Molnárová, a jednoznačně bedihoštská královna Petra Langrová.

Oblíbené tenisové turnaje ATP, (Amaterský Tenisový Pohár) které jsou kořením sezony se odehrály 4 a těší se podpory starosty obce, za což děkujeme. Úvodní podnik Otvírák 25. května získali mladé pušky Lukáš Opavský s Tomem Třasoněm.

8.června po vzoru pařížského grandslamu – Roland Bedik ovládli Emil Remenec s Džonym Juránkem.

Stylový bílý Wimbledon 6. července opět získali matadoři Emil a Míra Juránek.

ATP ukončil 12. října Zavírák, který musela rozhodnout na skore minitabulka a o jediný gam ho získali zkušený bardi Míra Juránek se Zdenkem Jetelinou.

Celou ATP Bedi Tour, při které se hráčům sčítají body za pořadí v jednotlivých turnajích získal Miroslav Juránek před Lukášem Opavským.

Naše soutěž prošla inovací a uvidíme jak se s tím popasují hráči v nadcházejícím 8 ročníku.
P.S. Je to jen tenis, který se počítá....

Lukáš Opavský

Sedmý ligový ročník mužské tenisové ligy - Finalisté Roger - Emil

Sedmý ligový ročník mužské tenisové ligy - Lukáš a Tomáš

Trojnasobný vítěz Roger Grochol

Druhý ročník se letos odehrál v ženské soutěži. Alička Opavská, Ludmila Pazderová Jana Křivánková, Edita Molnářová, a jednoznačně bedihošská královna Petra Langrová.

ATP BEDI TOUR OTVÍRÁK

ATP BEDI TOUR ROLAND BEDIK

ATP BEDI TOUR WIMBLEDIK

ATP BEDI TOUR ZAVÍRÁK

ATP BEDI TOUR celkový vítěz Miroslav Juránek

Milí čtenáři, jedním z posledních příspěvků do našeho Bedihoštského zpravodaje naší „šéfredaktorky“ nezapomenutelné paní Jany Hanzelové byl příspěvek o původu Velikonoc. Paní Jana byla neúnavnou osobou – organizátorkou společenského života v obci, aktivní předsedkyní bedihoštského spolku zahrádkářů, členkou kulturní komise a obzvláště byla aktivní členkou Sboru pro občanské záležitosti. Byla i „motorem“ redakční rady bedihoštského zpravodaje, na níž z větší části závisel obsah každého vydání. Na její recepty a rady nejen do domácnosti se těšila celá řada čtenářek, ale i čtenářů. S blížícími se Velikonocemi, které budeme prožívat poněkud jinak než jsme zvyklí, si tedy dovoluujeme otisknout její článek z loňského prvního čísla. Považujme to jednak jako vzpomínku na naši Janu a současně si připomeňme i význam a způsob slavení těchto z hlediska církevního nejvýznamnějších svátků v roce.

I když budou mít letošní Velikonoce dosti odlišný způsob oslavy než jindy, přejeme všem našim čtenářům jejich pěknou oslavu v rodinném kruhu.

VELIKONOCE - kde mají původ?

Jsou opět tady – Velikonoce, svátky jara, přírody, plodnosti, naděje a lásky....

Země se začíná probouzet, jarní čas je příslibem nového života a síly.

Proč se Velikonoce „stěhují“? Podívejme se na výpočet data Velikonoc.

Velikonoční neděle byla a je definována jako neděle následující po prvním jarním úplňku. Má to ovšem jeden háček. Definice a s ní spojený výpočet data Velikonoc totiž sahá do daleké minulosti, až do Prvního nikajského koncilu v r. 325, tedy do doby dávno před odvozením Keplerových zákonů a Newtonovy teorie gravitace, které nám dnes umožňují počítat polohy těles sluneční soustavy velice přesně. Protože výpočet data Velikonoc závisí na pohybu Země okolo Slunce a Měsíce okolo Země, neměli naši předkové k dispozici přesný výpočet okamžiku jarní rovnodennosti a úplňku tak jako my dnes. (Umíme je počítat s přesností na minutu či ještě lépe). První jarní den tak byl dohodou stanoven na 21. března. Datum úplňku pak vychází z analýzy periodicity starých pozorování a jejich poměrně jednoduché extrapolace do budoucnosti. Tento dávno dohodnutý postup se dodržuje z tradičních důvodů dodnes.

(částečně převzato z článku ing. Vondráka DrSc., z Astronomického ústavu AV ČR Praha)

Týden před Velikonocemi se nazývá Svatý týden a začíná Květnou nedělí a končí Velikonoční nedělí (nedělí Vzkříšení).

Květná neděle (nebo také **Pašijová neděle**) je označení pro šestou a zároveň poslední neděli postní. Připomíná jednak slavný vjezd Ježíše do Jeruzaléma a zároveň se při bohoslužbách předčítá zpráva o umučení Ježíše Krista tzv. Pašije (utrpení). Název svátku je odvozen od květů, jimiž bývají kostely vyzdobeny a které mají připomínat palmové větve, jimiž lid vítal Ježíše při jeho slavném vjezdu do Jeruzaléma. V našich krajích nahrazují palmové větve rozkvetlé jívky – lidově „kočičky“.

Ve **Svatém týdnu** mají jednotlivé dny své názvy, jako:

Modré pondělí – v kostelích jsou kříže zahalovány do modrého plátna

Šedivé úterý – vymetaly se pavučiny a uklízelo se

Škaredá středa – vymetaly se komíny

Zelený čtvrtek je podle křesťanské tradice pátý den Svatého týdne (počítáno od Květné neděle včetně) a předvečer velikonočního tridua. Český přívlastek *zelený* vznikl zkomolením původního německého názvu Greindonnerstag (lkavý čtvrtek) na Gründonnerstag (zelený čtvrtek).

Mezi tradiční zvyky spojené se Svatým týdnem patří „odlet zvonů do Říma“. Při slavení Bohoslužby po „Gloria“ na Zelený čtvrtek se naposledy rozezní zvony a varhany, které následně umlknou až do Velikonoční vigilie. Místo zvonů se pak používají dřevěné řehtačky a klapače

Zvyk jíst špenát či další zelená jídla na Zelený čtvrtek je lidovým zvykem, který s duchovním obsahem Velikonoc nesouvisí. Zvony „odlétají“ do Říma a nahrazují je hoši s řehtačkami a klapačkami.

Velký pátek je pátkem před Velikonocemi, součástí Svatého týdne a velikonočního tridua. Tento den je dnem smutku a připomínkou

smrti Ježíše Krista na kříži. Udržuje se půst od masa a újmy v jídle. V tento den se nesmělo hýbat se zemí, tj. orat, kopat, nesmělo se také prát prádlo – pralo by se v Kristově krvi.

Na **Bílou sobotu** končí postní doba. Název je podle bílého roucha novokřtěnců, kteří přijímali právě o této sobotě svátost křtu. Z lidových zvyků byl tento den dnem velkého úklidu a bílení domu. **Bílá sobota** je prostředním dnem velikonočního třídění – tridua. V kostelích se večer slaví Bohoslužba „**Vzkříšení**“.

Velikonoční neděle – slavnost **Zmrtvýchvstání Páně** (také **Boží hod velikonoční**) je největší slavností křesťanského církevního roku, při níž se slaví Kristovo vzkříšení a vítězství nad smrtí.

Velikonoční pondělí (někdy též **Červené pondělí**) je dnem, který následuje po neděli Zmrtvýchvstání Páně. V našem prostředí je spojeno s nejrůznějšími tradicemi a zvyklostmi, které lze zařadit k *přechodovým rituálům* končící zimy a nastávajícího jara. Tato nekřesťanská praxe byla v průběhu dějin v různých kulturách teologizována a zasazena do křesťanského rámce.

V tento den by se mělo darovat červené vejce a dívka by měla být vyšlehána pomlázkou, aby byla po celý rok zdravá.

K velikonočním svátkům patří i řada tradic. V první řadě barvená vajíčka a kraslice, zajíčci, beránci, mazance řehtačky, pomlázky atd. Znamenající symboly nového života. Tradice se liší podle krajů. Jsou třeba místa jako např. na severovýchodě Moravy, kde se dodržuje zvyk polévání vodou, přičemž mohou i dívky polévat chlapce.

Velikonoční symboly a jejich význam

SYMBOLY ŽIVOTA, SVĚTLA, ZDRAVÍ A ŠTĚSTÍ:

zelený strom, zelená ratolest, červené jablko, plné vejce, kynuté pečivo, červená barva, pestré tkaniny

SYMBOLY HOJNOSTI, PLODNOSTI, BOHATSTVÍ:

hrách, čočka, sušené ovoce, sušené houby, obilí, makovice, ořechy

SYMBOLY OCHRANY LIDÍ, DOBYTKA, STAVENÍ, POLÍ:

chléb, česnek, cibule, sůl, med, černý kmín, trny, čaromocné byliny, svččené ratolesti, svččené pokrmy, červená barva

SYMBOLY SMRTI, ZMARU, POHANY:

vymláčená sláma, prázdné skořápky, vejce prázdná bílá, ulity hlemýžďů, přelomená svíce, bílá barva

Pomlázka

Krajové výrazy pro tuto neodmyslitelnou součást velikonočního veselí jsou také mrskačka (Zlínsko), mrskut (Haná, Valašsko), šmigrust (Slezsko), šmerkrust (severní Morava) a také tatar, žíla, binovačka, houdovačka, dynovačka, korbáč, kančák, konak, čugar, šibák, rocák, šlaháčka. Původ názvu: slovo „pomlázka“, dříve „pomládka“, vychází z původního názvu „omládka“. Tento termín se ještě v dnešní době používá na Kyjovsku pro odnože rozmarýnu, které jsou určeny k rozmnožování rostliny.

Magické úkony s vejci:

- při prvním vyhánění dobytka na pastvu obtácel pastýř kolem stáda vařená vejce, aby stádo držel pohromadě a dobytek se nezatoulal
- vejce se koulelo po hřbetě krávy, aby byla silná
- vejce se kladlo do brázdy v poli, aby dalo bohatou úrodu
- dávalo se do hrobu mrtvým jako obětní dar
- kraslice byly tzv. „poslíčky lásky“, které dívky darovaly svým milým

Trik jak rozlišit vařené a syrové vejce: roztočit je prsty na stole. Surové vejce se bude líně kolébat, vařené se však bude rychle a dlouho točit.

Zpracovala Jana Hanzelová, Václav z Václavovic a Jarmila Popelková

P.S. Dovolujeme si opětovně vyzvat naše občany, zda by se nenašel někdo, kdo by byl ochoten pokračovat v duchu paní Jany Hanzelové a případně další potencionální přispěvatele. Chtěli bychom tímto oslovit i řadu nových našich spoluobčanů, kterých je tu docela dost, zda by se nechtěli spolupodílet na obsahu našeho periodika, případně napsat, co se jim v obci líbí, nebo co se jim líbí méně, co by navrhovali k dalšímu zlepšení života v naší obci.

Na vaše příspěvky zaslané na adresu obecbedihost@volny.cz se těší redakční rada zpravodaje.

Ten sbírá to a ten zas tohle...

Za našeho dětství jsme jako kluci sbírali nálepky z krabiček od zápalek, poštovní známky, odznaky firem, později to byly například známá „céčka“ a celá řada dalších dnešním slovníkem řečeno „předmětů sběratelské hodnoty“.

Poněkud upravená slova písně v titulku z Osvobozeného divadla ve mně evokovala o loňských „Dušičkách“ vzpomínku na ony sběratelské koníčky při pohledu na nově opravenou bránu našeho hřbitova. Při jeho úpravách a vybudování tolik potřebného parkoviště v těsné blízkosti byla totiž na nově upravenou bránu přimontována dopravní značka „zákaz zastavení“. Kvitoval jsem celkovou úpravu zejména z důvodu bezpečného parkování a zejména pak bezproblémového vstupu na hřbitov, nejen v době svátku Památky zesnulých. Bohužel, byť byla značka řádně připevněna na vjezdovou bránu hřbitova, nepřežila ani dva dny..... Za branou zůstal ležet jen zbytek pásoviny, kterým byla značka pomocí šroubů připevněna k bráně. Nevím, komu se taková značka mohla hodit a nač ji asi tak nutně pořeboval.....

Bohužel se nejedná o první případ „ztráty“ dopravní značky. V období letní sezóny podobným způsobem zmizela dopravní značka „Stůj – dej přednost v jízdě“ na křižovatce silnic Bedihošť – Výšovice s účelovou komunikací vedoucí k čehovickému rybníku. Zde může mít absence takové velmi důležité značky docela fatální následky.... Je smutné, že si nevážíme práce druhých ve prospěch nás všech a upřednostňujeme vlastní – sobecké zájmy, které povyšujeme nad zájmy a bezpečnost našich spoluobčanů. Zamysleme se nad tím....

Ale abych svůj příspěvek nekončil negativně, je tu i mnoho pozitivního. Chtěl bych aspoň tímto poděkovat celému kolektivu pracovníků Obecního úřadu za celoroční obětavou práci, kterou odvádí pro zkrášlení a úpravu naší obce.

P.S. článek už se nevešel do prosincového vydání, tak ho uvádíme v tomto čísle. Myslím, že je stále aktuální...

Václav z Václavovic

Věřili byste?

Někdy na podzim jsem cestou v autě poslouchal stanici Radiožurnál a najednou slyším „Bedihošť a starosta obce Jiří Zips“. Zpozorněl jsem a snad jsem na tu chvíli i zastavil, abych si onen vstup v klidu vyslechnul. Řeč byla o hustotě provozu přes naši obec a v návaznosti na to i nepříjemně vyjeté koleje ve vozovce, což už všichni naši řidiči mají vyzkoušeno. Až se mi „protočily panenky“, když jsem slyšel údaje o počtu tranzitujících vozidel a ocitl se tak trochu v roli nevěřícího Tomáše.

Koncem února jsme čekali návštěvu přátel z Čech a vzhledem k tomu, že k nám jeli poprvé, vydal jsem se napříč moderním navigacím jim naproti k cukrovaru, resp. ke kapli sv. Floriána. Když jsem pozoroval ten silniční „cvrkot“, tak jsem si hned vzpomněl na onen podzimní reportážní vstup na Radiožurnálu. Na příjezd našich hostů jsem čekal asi 10 – 12 minut a v této době jsem si udělal několik minutových sond – kolik že to tedy za minutu projede naší obcí vozidel. Měření proběhlo v úterý krátce před 16. hodinou. Zjištěná statistika mne opět postavila do role nevěřícího Tomáše. Posuďte sami:

Minutová frekvence se pohybovala asi takto: 1. minuta 26 vozidel, 2. minuta 29 vozidel, 3. minuta 23 vozidel.

Takže vezmeme-li průměr 25 vozidel za minutu, za 10 minut to máme 250 vozidel a za hodinu suma sumárum **neuvěřitelných 1500 vozidel**. Odhaduji, že čtvrtina až třetina byla nákladní auta – kamiony a mezi nimi byly poměrně slušně zastoupeny kamiony s mezinárodní poznávací značkou „PL“ resp. „SK“, což jasně svědčí o tom, že se tyto vozy vyhýbají placení mýta a už zřejmě od Zlína či dokonce od slovenských hranic jedou po silnicích II. případně III. třídy. Dá se předpokládat, že často s přetíženými vozy ničí vozovky nejen v projíždějících obcích, ale i mezi obcemi.

Pokoušel jsem poté v rámci diskuse na sociálních sítích s poslancem PS na tuto situaci upozornit, ale zdá se, že moje připomínka zapadla hluboko do propadliště připomínek nejen z oblasti dopravy...

P.S. od václavovských spoluobčanů z ulice Palackého a Nerudovy také vím, že i 150 letá zdánlivě bezvýznamná silnice III. třídy od Výšovic není zdaleka někdejší tichou komunikací po které se před mnoha desetiletími „proháněly“ koňské povozy vezoucí ke zpracování řepu do místního cukrovaru. Dnes ji využívá rovněž řada řidičů těžkých nákladních vozidel a to i napříč omezení maximální tonáže vyznačené dopravní značkou....

Václav z Václavovic

Tříděný odpad

V naší obci máme rozmístěny na několika místech kontejnery na třídění odpadu. Bohužel si někdy zaměňujeme tato místa se sběrným dvorem a často to v okolí těchto kontejnerů vypadá jako na smetišti. Setkáváme se i s případy, kdy sem odpad vyváží občané z okolních obcí, kde třeba tuto možnost nemají. Ještě horší případ je ten, že občas zde vidíme i odpad od různých firem, které se musí řídit speciálními předpisy o nakládání s odpady... Zhlédli jsem tu auto od zasilatelské firmy, jak řidič „ukládal“ odpad do kontejneru a kolem kontejneru. Rozhodně sem nepatří vyřazené věci z domácností, jako židle, textil, automobilová skla, vyřazené pneumatiky apod. Od toho se pravidelně organizuje sběr nebezpečného odpadu nebo od jara do podzimu je otevřen sběrný dvůr. Tuto výhodu mnoho obcí asi nemá...

Podívejme se tedy, jak bychom měli ukládat odpad do příslušných kontejnerů:

Plastové odpadky patří do žlutých kontejnerů. Do kategorie plastů spadá široká škála odpadků. Přímě na kontejnerech najdete nálepky, na kterých je uvedeno, co dovnitř vhadzovat. Patří sem obaly od potravin (např. obaly od těstovin, cukrovinek, brambůrků, kelímky od jogurtů, pomazánek – bez víček!...), prázdné nádoby od drogistického zboží, PET lahve, fólie, sáčky, plastové tašky, obaly od CD a další výrobky z plastů.

Plastové odpadky nemusí být dokonale čisté, trocha nečistoty nevadí, **na obalech od potravin by ale neměla být mastnota a zbytky potravin.** Čím více zbytků, tím je větší omezení recyklace daných plastů. Příliš mnoho mastnoty v obalu je nezanedbatelný problém, mastnotu je nutné vymýt teplou vodou a odmašťovacím přípravkem. **Do plastového odpadu nepatří obaly od nebezpečných látek nebo třeba podlahové krytiny z PVC, zbytky plastového potrubí atd.**

Jak třídit papír?

Papírový odpad patří do modrých kontejnerů. Mezi papír řadíme noviny, časopisy, knihy, lepenky, papírové obaly od potravin atd. Tiskoviny je dobré zvlášť naskládat na sebe a svázat provázkem. Knihy do papírů nevhazujeme s vazbou, pouze bez vazby. **Kartonové krabice je nutné rozlepit a rozložit, aby nezabíraly příliš mnoho místa.** Krabice do kontejneru navíc nevhazujeme se zbytky izolepy, usnadníme tím recyklaci.

Z recyklovaného papíru se dále vytváří kancelářský papír, toaletní papír, obalové materiály nebo třeba školní sešity. Vhadzovat do kontejneru bychom neměli papír znečištěný od mastnoty nebo chemikálií. Do papírových odpadů neřadíme termopapíry, účtenky, pečící papír. Stejně tak do papíru nepatří použité papírové kapesníky, papírové pleny ani plata od vajec. Plata od vajec mnoho lidí vhadzuje do papíru, je to však častý omyl. Jelikož se jedná o vícekrát recyklovaný papír, který už se dále recyklovat nedá. Plata se proto vhadzuje do směsného odpadu nebo je možné je zkompostovat.

Jak třídit sklo.

Sklo přijde do zelených nebo bílých kontejnerů. Barevné sklo házíme do zeleného kontejneru, čiré sklo pak do kontejneru bílého. Nezapomeňte, že vratné lahve je vždy lepší vrátit přímo do obchodu. Sklo se dá recyklovat v porovnání s jinými materiály donekonečna, proto je velmi žádoucí ho třídit. Kromě lahví do těchto kontejnerů můžete vhodit i skleněné tabule ze dveří a oken. Naopak sem ale nepatří zrcadla, autoskla, ani jinak upravovaná skla, také sem nepatří keramika a porcelán.

Jak třídit krabice od mléka, polystyren, plechovky od nápojů nebo CD/DVD?

Papírové krabice od mléka, mléčných výrobků, vína nebo džusů jsou označovány jako nápojové kartony. U nás je vkládáme do žlutých kontejnerů. Krabice před vyhozením vždy sešlápněte.

Polystyren patří do žlutého kontejneru na plast. Před uložením je vhodné různé obaly od elektrospotřebičů apod. rozlámat, aby nezabíral v kontejneru tolik místa. Pozor ale na polystyren, který byl použit jako stavební izolace. Pokud na něm zůstala omítka, potom do plastů nepatří a měl by být vyhodnocen jako stavební odpad.

Kovový odpad – konzervy, hliníkové obaly od nápojů, CD, DVD apod. Uskladníme doma a odevzdáme je na jaře či na podzim při organizovaném sběru kovového odpadu, případně odevzdáme do sběrného dvora. Pomozte nám udržovat pořádek kolem sběrných míst. Je to vizitka naší obce!!

Převzato z internetových stránek: <https://www.skrblik.cz/navod/jak-tridit-odpad/>

Něco k zamyšlení v současné době...

V souvislosti s takřka celosvětově rozšířeným KORONAVIREM se zejména po internetu šíří mnoho informací, návodů, zpráv či úvah. Poměrně často se zde kromě pravdivých, vyskytují i falešné zprávy známé jako „fake news“ či „hoaxy“ které šíří někteří uživatelé internetu a dalších sociálních sítí. Zvažujte proto vždy než něco přepošlete svým přátelům, zda se jedná o pravdivé zprávy nebo o zmíněné fake news....

Také dostávám spoustu podobných mailů obsahujících různé „zaručené“ zprávy, ale docela striktně si z nich vybírám, které se rozhodnu případně poslat dál svým přátelům.

Z množství mailů mne oslovily v poslední době dva, které považuji za velice výstižné pro tuto dobu a tak si je dovoluji uvést v našem zpravodaji zejména těm, kteří nemají k internetu přístup. Myslím, že je to nejen velmi dobře napsané, ale i pravdivé a rozhodně stojí k zamyšlení..

Lidstvo dostalo přesně tu nemoc, jakou potřebovalo.

Přestali jsme si vážit zdraví a proto jsme dostali takovou nemoc, abychom si uvědomili na čem nejvíc záleží.

Přestali jsme si vážit přírody a proto jsme dostali takovou nemoc, aby nám pobyt v ní byl vzácný.

Přestali jsme fungovat v rodině a proto nás tato nemoc zamkla do našich domovů, abychom se mohli znovu naučit fungovat jako rodina.

Přestali jsme si vážit starých a nemocných a proto nám byla dána tato nemoc, abychom si připomněli jak jsou zranitelní.

Přestali jsme si vážit zdravotníků a lékárníků, abychom zjistili, jak jsou nepostradatelní.

Přestali jsme mít respekt k učitelům a proto tato nemoc uzavřela naše školy, aby si rodiče mohli vyzkoušet sami roli učitelů.

Mysleli jsme si, že si můžeme všechno koupit, být kdekoliv a s kýmkoli a proto jsme dostali tento druh nemoci, abychom si uvědomili, že to není samozřejmost.

Mamon nám zamotal hlavu, volný čas jsme trávili v nákupních centrech, proto nám je tato nemoc zavřela, abychom pochopili, že štěstí koupit nemůžeme.

Zaměřili jsme velkou pozornost na náš vzhled a porovnávání se navzájem, proto nám tato nemoc zakryla tváře, abychom pochopili, že tam naše krása není.

Mysleli jsme si, že jsme vládci této země a proto jsme dostali tuto nemoc, aby nás něco miniaturního, co ani není vidět, mohlo zkrotit, dát nám ponaučení a trochu pokory.

Tato nemoc nám bere hodně, ale zároveň nám dává možnost se toho tolik naučit a pochopit, co je v životě nejdůležitější.

Dostali jsme zřejmě nemoc na míru... asi jsme ji jako lidstvo opravdu potřebovali...

A ještě jeden příspěvek mne zaujal který v mnohém souvisí s předchozím zamyšlením - je to **modlitba v čase tísně** olomouckého arcibiskupa Jana Graubnera. Myslím, že jeho myšlenky mohou oslovit i ty, kteří neproaktikují křesťanství, ale osud naší Země jim není cizí a nad jejími slovy se zamyslí....

*Hospodine dobrý Bože, obracíme se k tobě ve své tísní.
Přiznáváme nejen svou omezenost, ale i bezmocnost.*

*Vracíme se k tobě a vyznáváme, že ty jsi všemohoucí. Ty jediný jsi Pán, jen tobě patří všechna moc a sláva.
Pokorně se zahanbením v tváři přiznáváme, že jsme byli příliš zahleděni do svých práv a nároků, hledali jsme příjemnost a pohodlí, zábavu či adrenalin, nedbali jsme na druhé ani na tebe a tvůj řád.*

*K přírodě jsme byli bezohlední a chtěli stále víc. Cestováním za krásami jsme znečistili vzduch i moře.
Svou bezohledností jsme zamožili pole pesticidy, vody antibiotiky, hormony a antikoncepcí, chovali se jako páni světa a vládci stvoření, upravovali si zákony i pravidla myšlení.*

*Přestal jsi pro nás být jistotou, když je vše relativní a absolutní je už jen naše nabubřelé já.
Z toho pak pramení mnohé naše konflikty.*

*Ve své zaslepenosti jsme neuměli číst znamení.
Hlasatelé radostně oznamovali, že zase bude sluníčko.
Většinou nevadilo, že schnou stromy a množí se myši, že v zemích bez deště je hlad a lid utíká za chlebem.*

*Jiní prchají před válkou, která se vede proto, aby měl někdo větší zisk, vliv a moc,
aby byl odbyt zbraní a jinde měli slušní lidé práci.*

Peníze a zisk se nám staly největším blahem, jemuž jsme obětovali spravedlnost a právo i bídu chudáků v rozvojových zemích.

Šťěstí jednotlivců jsme stavěli výš než zodpovědnost, chvilkové pocity nad věrnost manželským slibům, práva dospělých nad práva dětí na lásku obou rodičů, na jistotu domova a zdravé morální prostředí, protože jsme se nedokázali zříct špatného příkladu.

Sobectví nám zabránilo žít pro další generaci milionům počatých dětí jsme nedovolili se narodit a tak vymíráme a nemá na nás kdo pracovat.

*Uprchlíky nepřijímáme, protože se jich bojíme.
Jako bezohlední kolonizátoři přijímáme z jiných zemí jen šikovné ruce a chytré hlavy, zatímco jejich země bez nich upadají a nedokážou se samy pozvednout.*

*Přijmi Pane, naši kajícnost a pokorné vyznání.
Očisti nás, když s lítostí uznáváme svou vinu.*

*Dopřej nám znovu povstat a vrátit se k tobě, který jsi Cesta, Pravda, Jistota a Moudrost.
Spoléháme na tvou lásku a tvé milosrdenství.*

*Stáhni trestající ruku a zastav lavinu nemoci.
Obrať nás a my se k tobě vrátíme.*

*Vezmi nám srdce kamenná a dej srdce z masa.
Vrať nám radost ze své ochrany a bezbožné budeme učit tvým cestám, svědčit o tvé lásce a hlásat dobrotu.*

Dej nám odvahu umírat sobě a žít pro tebe, nechat se vést moudrostí tvého slova, aby v nás vítězil tvůj život a rostlo tvé království, království spravedlnosti, lásky a pokoje.

Ta jediný jsi naší nadějí a my pevně věříme, že nás Bože nezklameš.

Václav z Václavovic

Max Kašparů

(Vzhledem k velkému rozsahu vánočního čísla Zpravodaje, uvádíme čtyři kapitoly v tomto čísle)

Kapitola 17

Strach a hrůza mě zbavují vši duchapřítomnosti (Enninus)

Kolik strachu, napětí a bezesných nocí by si ušetřili všichni, kteří ač nejsou vyučení malíři, tak rádi „malují čerta na zeď“.

Dospělý syn odjel někam autem a protože se nevrací o dvě hodiny dříve než slíbil, matka, která ho doma čeká, už vidí, jak leží po havárii někde v nemocnici nebo dokonce v márnici. Dospělá dcera jede na týden k moři a protože není doma už o den dříve, než má přijet, matka tuší, že byla někde zavražděna nebo znásilněna a vhozena do moře žralokům. Student si ještě nevytáhl maturitní otázku, do zkoušky mu chybí půl roku, ale už dneska ví, že maturitu neudělá. Strach mu oslabuje koncentraci potřebnou k učení a přináší neklid do času, který má trávit studiem.

Na jedné straně je velice dobré, abychom nesli odpovědnost za druhé i za sebe, abychom mysleli na budoucnost a nebrali osudy své a svých bližních na lehkou váhu. Na druhé straně je ale škodlivé a může být pro život i ochromující pěstovat si přehnanou až chorobnou odpovědnost. Snadno potom může dojít k tomu, že budou mít strach udělat jakékoli rozhodnutí, abychom nechybili.

Nezačínejme si proto promítat ve své fantazii katastrofické filmy o naší budoucnosti, nebo o osudu těch druhých. Fantazie plná problémů a možných katastrof vyvolává paniku, úzkost a strach. Ty vedou k dalším falešným starostem, které pak ještě víc zjitří naši fantazii a úspěšně provokují zase nové, mnohem horší představy. Bludný kruh se tak uzavírá nebo spíše tvoří roztočenou spirálu.

Taková situace nás ochromuje a zbavuje psychických i tělesných sil, které jsou potřebné k překonávání běžných každodenních životních překážek.

Také Ježíš znal tento lidský problém a v Matoušově evangeliu doporučuje svým učedníkům aby si nedělali starosti o zítřek, protože každý den má dost svého trápení.

K radosti lidské duše patří střízlivý pohled na budoucnost, osvobození se od „černých brýlí“ a odložení všech katastrofických představ.

Kapitola 18

Poznání bez řádu je šílenství (B. Graican)

Kritik politiků se nedokáže domluvit s manželkou, volič komunistů svobodně podniká, otec darebáka obviňuje učitele, zastánkyně práv zvířat jde na potrat, laik poučuje odborníka, zločinec kritizuje zákony, lékař holdující alkoholu léčí alkoholika, kuřák poučuje o škodlivosti kouření, astmatika, ateista touží po svatebním obřadu v kostele, katolík se řídí horoskopem, starý levičák kandiduje za pravicovou stranu, v base sedí kapsář za ukradenou peněženku, svobodě se těší tunelář s nakradenými miliony, rozvedený sukničkář školí žáky v předmanželské výchově, odpůrce náboženství chodí na půlnoční, kozel dělá zahradníka, svět se ještě točí, zdravý rozum stojí a logika dostává „na frak“.

K radosti lidské duše patří nutně smysl pro přirozený řád. Ten souvisí s hledáním Božího království a jeho spravedlnosti, protože všechno ostatní nám bude potom přidáno. Včetně zdravého rozumu.

Kapitola 19

Napodobuji jeden druhého a výsledkem jsou hlupáci téhož ražení. (B. Pruss)

Reklama je mocnější, než si možná myslíme – a útočí ze všech stran. Proti ní stojíme všichni s různou odolností. Jedni s velkou imunitou, protože si její vliv uvědomují, jiní s velkou naivitou, protože jí plně věří. Přichází pokaždé s příjemnou tváří, vmlouvavým hlasem a dere se do lidské mysli všemi smysly.

Příjemná, pomáhající, opravdu jedinečná. Kdo odolá, prohloupí jako individuum. Kdo nežije podle obsahu nejnovějších reklam a nenosí značkové zboží, páchá přímo společenskou sebevraždu. Kdo se nepřizpůsobí, žije v předsudcích! Hříchem není podlehnout, hříchem je odolat!

Reklamu na největší hloupost stačí jen spustit – a hlupáci si ji už sami roznosou. Jeden navádí ke koupi druhého a v duchu si říká: „Když jsem naletěl já, ať naletí i druzí. Koupí-li také oni, nebudou se mi pak smát – smáli by se sami sobě.“

Popsaný psychologický mechanismus nemá vliv jen v obchodní sféře, ale působí i v politické a názorové reklamě. Nepodlehnu-li síle politického plakátu, nebudou-li volit politickou stranu s jejím geniálním předsedou a nebudou-li fandit jeho pošetilostem, aroganci a nabubřelosti, právě tehdy dávám najevo, že jsem oslepl. Všichni vidoucí a myslící přece vědí, že jejich strana a vůdce jsou právě ořechové....

Podobně platí, že kdo nežije v patnácti letech intenzivním sexuálním životem a „nešlehnul“ si aspoň jednu drogu, je staromódní. Kdo chodí do kostela, žije mimo realitu – někde ve vsi, kam nevede elektrický proud. Kdo ještě nebyl u lékaře, který diagnostikuje z minulých životů, dává jasně najevo, že mu vůbec nejde o vlastní zdraví.

K radosti lidské duše patří zaslechnutí Božího šepotu v hlučícím povyku tohoto světa i přijetí Ježíšovy výzvy, abychom se varovali lživých proroků, kteří sice přicházejí v ovčím rouchu, ale uvnitř jsou draví vlci.

Kapitola 20

Hlavní potíží života je v tom, že člověk neustále musí volit mezi více možnostmi. (G. Moore)

Položíme-li před malé dítě krabici s nejrůznějšími druhy cukrovinek a řeknete, aby si vybralo často jste svědky, že si od každého druhu vezme jeden kousek. Počínali bychom si tak i my dospělí, ale jsme si vědomi společenské konvence, která říká, že z nabízených kousků se bere vždycky jen jeden. Chvilí váháme a potom vybereme.

Volba nad krabicí bonbónů není tak složitá, jako volba nad krabicí vážných životních rozhodnutí. Ta přestože mohou být zabalena do lesklých obalů jako cukrovinky, nemusí mít stejně sladký obsah. Kromě toho je výběr některých rozhodnutí tak závazný, že i když nám po čase nechutná, není možné ho odhodit jako cukrátko a přistoupit k další volbě. A takových rozhodnutí není v životě člověka

zrovna málo.

Váhavci mají proto tendenci váhat, čekat do nekonečna, až se to rozhodne „samo“ nebo se chodí radit ke známým osobnostem a pak dají na jejich doporučení. Dlouhé rozhodování může nejen podpořit vznik neurózy, ale může často komplikovat celý život. Známe starého obyvatele z domova důchodců, který se stále rozhoduje, zda se má oženit nebo zůstat svobodným mláďencem Drží se hesla: „Tak důležité rozhodnutí se nedá ukvapit.“

Oč jednodušší to mají oproti lidem loutky. Loutkář jim určí roli, tahá za špagáty a loutky poskakují. Jsou bez starostí. Za všechno přeče může „ten nahoře“. Někteří lidé po takových „špagátech“ touží. Především ti, kteří se nemohou rozhodnout – ať už pro strach z odpovědnosti nebo z lenosti hledat východisko.

Pokud hledáme a poznáváme, zkoumáme a hodnotíme, dobrému se učíme a špatné odmítáme jsou naše rozhodování nejen častější, ale časem i jednodušší.

K radosti lidské duše patří hledání, poznávání a rozlišování. Také svatý Pavel doporučuje v listě Soluňanům, aby všechno zkoumali, dobrého se drželi a zlého v každé podobě se uchránili.

Obytná zóna

Obytná zóna – její význam a pravidla

Vážení rodiče, upozorněte svoje děti, že i v obytných zónách jezdí auta a že si proto musí dávat pozor třeba při vyběhnutí nebo výjezdu z dětského hřiště nebo ze zahrady přímo doprostřed ulice! Lidé, kteří v těchto zónách bydlí, již mají většinou pravidla vcelku vžitá a jsou ostražití. Jsou však řidiči, kteří profrčí obytnou zónu jako Emerson Fittipaldi v jeho největší formě a kdyby mu tam vjelo nějaké dítě na kole nebo odrážedle, tak nechci vidět ty následky. Také nechápu obyvatele z okolních ulic, kteří přes obytnou zónu jezdí jen proto, aby před svým domem v sousední ulici kvůli pohodlí zaparkovali vozidlo tím správným směrem... Zatím se nic nestalo a věříme, že u toho zůstane.

Proto se moc přimlouváme za to, abychom svoje potomstvo všichni náležitě poučili, třeba opakovaně.

V naší obci se nacházejí celkem dvě obytné zóny a připomeňme si význam tohoto značení:

- obytná zóna je ulice vytvořená s ohledem na zájmy chodců a cyklistů, je navržena jako prostor sociální interakce či dětských her
- mohou sem vjíždět i motorová vozidla, ale pouze omezenou rychlostí **max 20km/hod.**, s ohledem na pěší
- parkování je vozidlům povoleno jen na určená parkovací místa, zastavit se může jen například na vyložení nákladu nebo na vystoupení osob
- chodci smějí užívat pozemní komunikaci v celé její šířce, jsou zde **povoleny hry dětí na pozemní komunikaci**
- řidiči vyjíždějící z pěší zóny musí dát přednost všem vozidlům či organizovaným skupinám chodcům
- žádná křižovatka platnost této dopravní značky neruší, konec zóny je označen opět stejnou dopravní značkou, ale přeškrtnutou
- **na všech křižovatkách v obytné zóně platí přednost podle pravidla pravé ruky - vozidla přijíždějící zprava mají přednost** (ulice Za Sokolovnou směr od parku)

Zpravodaj obce Bedihošť | číslo 51 | Duben 2020

Redakční rada: Jan Pospíšil, Václav Adam, Jarmila Popelková, Ing. Luděk Smýkal, Denisa Musilová.

Příspěvky můžete zasílat na e-mail: obecbedihost@volny.cz, nebo v písemné formě předat na OÚ Bedihošť

Grafická úprava a sazba: Jan Pospíšil | Tisk: www.digipress.cz | Vydal: Obecní úřad Bedihošť | Náklad: 450ks

Toto číslo vyšlo 6. 4. 2020. Další číslo vyjde v září 2020. Redakční uzávěrka je 31. 8. 2020. Nevyžádané podklady se nevracejí.